BnF Gallica

Grec 1671

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits.
Grec 1671

BnF Gallica

PLUTARCHUS Chæronensis. Auteur du texte. Grec 1671. 1296.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter **utilisation.commerciale@bnf.fr**.

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits. Grec 1671

Gr.
1671

1842.

Plutarchi chaeronensis Vitae Parallelae, —
quarum prior Lycurgi Legislatoris Spartani profligatus
a Theseo ad Numam. fol. 1.

Eiusdem Opera sive Moralia LXXV. quorum
Index primus Critio Solitis praemittitur
Postremus tractatus de Daemone Socratico.

cod. membr. ^qui maximam partem sat accurate scriptus anno
mundi (nisi fallor) 6804. ^qui fit Christi 1334. ^1296
&c ad calculos annotatur.

1671.

1671. Plutarchi Chæronensis vitæ parallelæ, cum notis quibusdam stichometricis : Theseus (1), — Romulus (4 v°), — Solon (10), — Publicola (15), — Themistocles (19), — Camillus (23), — Aristides (29), — Cato major (33 v°), — Cimon (38 v°), — Lucullus (42), — Pericles (50), — Fabius Maximus (55), — Nicias (60), — Crassus (65 v°), — Coriolanus (71 v°), — Alcibiades (76 v°), — Demosthenes (82 v°), — Cicero (86), — Phocion (93), — Cato junior (98), — Dio (108), — Brutus (125), — Æmilius Paulus (122 v°), — Timoleon (128 v°), — Sertorius (134), — Eumenes (138), — Philopœmen (141), — Flaminius (145), — Pelopidas (149), — Marcellus (154), — Alexander (159 v°), — Cæsar (171), — Demetrius (180), — Antonius (186 v°), — Pyrrhus (197), — Marius (202 v°), — Aratus (209 v°), — Artaxerxes (215 v°), — Agis et Cleomenes (219 v°), — Tiberius et Caïus Gracchi (226 v°), — Lycurgus (232), — Numa (237 v°), — Lysander (242), — Sylla (246 v°), — Agesilaus (253 v°), — Pompeius (259 v°); — ejusdem moralia : de virtute et vitio (1), — de liberis educandis (1), — quomodo quis suos in virtute profectus sentire queat (4), — de sera numinis vindicta (6 v°), — de utilitate ex inimicis capienda (11 v°), — de ratione poetarum utiliter legendorum (13), — de differentia adulatoris et amici (18), — quomodo quis citra invidiam se laudare possit (24), — de ira cohibenda (26 v°), — de curiositate (29), — de animi tranquillitate (31), — de immoderata et vitiosa verecundia (34 v°), — de fraterno amore (36 v°), — de garrulitate (40), — quomodo audiendi sunt qui recta præcipiunt (43), — de amicorum multitudine (46), — de divitiarum cupiditate (47), — de fortuna (48), — quod pejores sunt animi morbi quam corporis (49), — aquane an ignis sit utilior (49 v°), — de superstitione (50), — consolatio ad Apollonium (52), — consolatio ad uxorem (56 v°), — de fuga (58), — Galba (60), — Otho (63 v°), — de gloria Atheniensium (66), — de differentia principum et philosophi (67 v°), — de sanitate tuenda (68 v°), — num seni gerenda sit respublica (72), — convivium philosophorum (76), — de Iside et Osiride (80 v°), — de mulierum virtutibus (88 v°), — conjugalia præcepta (93 v°), — de principe indocto (95 v°), — de esu carnium (96), — de fato (97 v°), — Platonicæ quæstiones (101), — de musica (103), — quod Stoïci absurdiora docent quam poetæ (107), — Menandri et Aristophanis comparatio (107), — de animæ procreatione, e Timæo (107 v°), — non posse suaviter vivi secundum Epicuri præcepta (108), — contra dictum Epicuri : qui bene latuit, bene vixit (113), — quod vitiositas ad infelicitatem sufficiat (114), — de prolis amore (114 v°), — de odio et invidia (115 v°), — de monarchia, democratia et oligarchia (116), — amatoriæ narrationes (116 v°), — quæstionum naturalium liber (117 v°), — de placitis philosophorum (120), — de virtute morali (128 v°), — de primo frigido (131 v°), — de Homero (134 v°), — virtutem doceri posse (145), — de fortuna Romanorum (145 v°), — de fortuna et virtute Alexandri magni libri II. (147 v°), — præcepta politica (152), — apophthegmata regum et ducum (158 v°), — apophthegmata Laconica (167 v°), — parallela historiarum Græcarum et Romanarum (176), — vitæ decem rhetorum (189 v°), — bruta animalia ratione uti (194 v°), — de vitando ære alieno (196), — de Stoïcorum repugnantiis (197), — de animalium solertia (203 v°), — de εἰ apud Delphos (210), — de oraculorum defectu (212 v°).

Copié en 1296. Parch. 272 et 220 fol. (Medic.-Reg. 1842.) *G.*

II

N°. 115. quarta

πίναξ.

Πλουτάρχου Χαιρωνέως οἱ παράλληλοι βίοι καὶ ἠθικὰ πολλαχοῦ.
ὧν ὀνόματα τῶν δυοκαὶδεκὰ βιβλίων ἐν τούτοις ἐξῆς ὑπογέγραπται.

N°. 30. della 12.ma Parte
& 12.mo in fog.

+ α περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας :
+ β περὶ ἀπλότητος :
+ γ πῶς ἄν τις σωθείη ἐν πλούτῳ :
+ δ περὶ τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν βεβιωτευμένων :
+ ε πῶς ἄν τις ὑπὸ χθὲς ὠφεληθείη :
+ ϛ πῶς ἂν τις τὸν υἱὸν παιδεύοι :
ζ πῶς ἄν τις διακείνοιτο πρὸς τοὺς φίλους :
+ η περὶ τῶν αὐτῶν πάντων ἀρετῶν :
+ θ περὶ ἀφθονίας :
+ ι περὶ πολυπραγμοσύνης :
+ ια περὶ ἀθυμίας
+ ιβ περὶ δειλίας :
- ιγ περὶ φιλαδελφίας :
- ιδ περὶ ἀδολεσχίας :
+ ιε περὶ τοῦ ἀκούειν :
+ ιϛ περὶ πολυφιλίας :
+ ιζ περὶ φιλοπλουτίας :
+ ιη περὶ τύχης :
+ ιθ πρόποτε τῆς τύχης ἐπιτιμητέον
- κ πρόποτε ὕβρεως ἐπιτιμητέον
+ κα περὶ βασιλείας :
+ κβ Δαμιθάτης πρὸς ἀποκρισιν :
+ κγ Δαμιθάτης περὶ τοῦ πίνειν

+ κδ περὶ φύσεως :
+ κε πάθος :
+ κϛ ὅτι ἀνθρώπου ἡ ψυχή :
+ κζ πότερον ἀρετὴ διδακτὸν ἢ κατὰ πεῖραν περιγίνεται καὶ μελέτην καὶ φιλοσοφίαν ἢ ἀμφότερα :
+ κη περὶ τοῦ ὀλιγαρκοῦντος
- κθ ὑπὲρ τῆς ἀπλότητος :
- λ φερεσβίου πολίτου :
- λα συμποσιον φιλοσόφου :
+ λβ περὶ ἰσότητος καὶ ὁμοιότητος :
+ λγ γυναικὶ ἀρεταί :
+ λδ γαμικὸς Δαμίτας :
+ λϛ περὶ τοῦ μὴ ἀπαίδευτον :
+ λε περὶ ἀφοβίας :
+ λϛ περὶ ἀσωτίας :
+ λζ περὶ ἀφανοῦς βίου
+ λη περὶ εἱμαρμένης :
+ λθ πλατωνικὸς ζητήσεως ὧν χάριν εἰσηνέχθη :
+ μ περὶ μοιχείας :
+ μα σύνοψις περὶ τῶν ὀλίγων δεῖν ἁπάντων δόξων τῶν φιλοσόφων τῶν λεγομένων :
+ μβ εἰ τὸ μὴ τῆς οἰκείας ἀρετῆς φιλοσόφου ἱκανὸν πρὸς εὐδαιμονίαν :
+ μγ εἰ τὸ μὴ περὶ τῆς ἐμπειρίας τιμωρητικὸν πρὸς εὐδαιμονίαν :
+ μδ ὅτι οὐδὲ ζητεῖ ἡ ψυχὴ πόθεν κατ' ἐπίκουρον :
+ με εἰ κακῶς εἴρηται τὰ ἀρεστὰ ἡδέα :
+ μϛ εἰ ἀνταίρουσι καὶ πάθη πρὸς εὐδαιμονίαν :
+ μζ περὶ τοῦ φιλοσόφου πάθους

+ μη περὶ ἀφροσύνης καὶ ἀμαθίας :
+ μθ περὶ μοιχείας
καὶ περὶ μοιχείας
καὶ ὅλη μοιχεία :
+ ν περὶ δικαίου ἡδονῆς :
+ να περὶ ἀρετῆς :
+ νβ περὶ τοῦ ἀρεστοῦ ὡς τοῦ φιλοσόφου :
+ νγ περὶ φύσεως
λοιπὰ τῶν ἀρεστῶν
τοῦ φιλοσόφου
+ νδ περὶ τῶν ἀρεστῶν
τοῦ φιλοσόφου
+ νε περὶ τῶν ἀρεστῶν
τοῦ φιλοσόφου
+ νϛ περὶ ἡδονῆς ἀρετῆς :
+ νζ περὶ τοῦ πρώτου τέλους :
+ νη περὶ ὀμιλίας :
+ ὅτι ἐξ ἑαυτοῦ
ἡ ἀρετή
+ περὶ τῶν ἐνόντων
τύχης
+ περὶ τῆς ἀλεξάνδρου
τύχης ἢ ἀρετῆς :
+ πολιτικὰ πρά
γματα :
+ ἀποφατικὰ
βασιλέων καὶ
στρατηγῶν :
+ λακωνικὰ
ἀποφατικά :
+ περὶ παλλακῆς
ἰκανὸν ἀνδρὶ φιλοσόφῳ :

ξ
ξα
ξβ
ξγ
ξδ
ξε
ξϛ
ξζ

CXXXVII

137. 1842.

ἀλλὰ καὶ χερσὶ μαχοίμεθ' ἐν λοιβῇ, κατὰ λόγον διαγόλλοσθαι.
λοιδορήσασθαι οὐκ ἀνοίγει λύρα ἀπὸ ἑαυτῶν ἐπάγειν. καὶ φόβῳ
γὰρ οἷς ἂν ἀσαφῶς κέηται τοῖς ὑπολόγου περὶ τοῦ λόγου. οἷ σοῦ δὲ ἀπόχρη
στὸ ἡμίτομον τοῦ πόθου μόνου πεφυκότος, τοῦ μὲν λογιστοῦ δὲ
δεῖ καὶ τερπνοῦ καὶ ἡδέος ὄντος τῷ ἀκούοντι. δεῖ δὲ
μήτε τὸν ποιητὴν περὶ σχημάτων πόθων αὐτὸν ἐκφέρειν, μήτε
ἀφιλίαν περὶ φιλίαν ἀποβολῶν· μήτε τὰ πάντα δίκαια, περὶ τὸ
κοινὸν θάρσος, ἀλλὰ τὴν λοιμοῦ περὶ πάντα. καὶ ταῦτα
μὲν ὡς ἔνεστι περὶ τῆς πλάνης τῶν ἰχθύων· ἀκόλουθα δὲ μάχεσθαι
καὶ ἀλλήλοις πολεμοῦσι τὴν ἀλλαγὴν τῶν λιμῶν.
ἡμέρας πολεμοῦσι τὸν ἀριθμόν. καὶ νόμον ἔθηντο. μήτε
ἡμέρας τινὰ μήτε τὴν πᾶσιν αὐτοῖς. ὡς χρὴ τὴν πόλιν ποιεῖν
τὴν σαλαμῖνα, μήθ' ἁπλῶς ἀποζημιοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ φόβου μὴ
δοκεῖν ἀπολωλέναι. καὶ τῶν νέων οἱ ἐῶν πολλοὶ μὲν ἂν
ἐκ χιλίων τὴν πόλεμον, φῶ τοῦ δὲ μὴ ἐμπεσεῖν τὸν
διαπονήσαν. ἐστὶ γὰρ ὅτε καὶ τῶν λοιμῶν. ἐλάττων
ἢ τὴν πόλιν ἀλλὰ ἀποδόσθαι. πρὸς κινητικὴν ἀφ' αὐτῶν.
ὅλη ἡμέρα ἐκ φάσεως θέσις κινδυνεύσασα οὐ τὸν λαβεῖν ἀπὸ
τόμων· ἐξ ὧν ἐπὶ τὰ ἀρεῖν ἄφνω πλοῦτον ἐν
λοιμῷ· τὸν δὲ πολλοὶ σωθέντες ἐκ τῶν λοιμῶν οὐ τὸν λαβεῖν
ἀπὸ τῶν ἐν τῷ πολέμου· πρὸς τὸν ἐν τῷ πολέμου, τὸν
μὲν ὡς ἔνεστι τὸν πολέμου, πρὸς τὸν ἐν τῷ πολέμου· τὸν
μὲν οὖν ἐν τῷ πολέμου, τὸν δὲ ἐν τῷ λοιμῷ· τὸν δὲ
τοῦτον τὸν πολέμου· ἐν τῷ λοιμῷ· ἀλλὰ πρὸς τὸν
ἀνθρώπους· τὸν δὲ ἐν τῷ πολέμου· τὸν δὲ ἐν τῷ λοιμῷ·
τὸν δὲ ἐν τῷ πολέμου· τὸν δὲ ἐν τῷ λοιμῷ· τὸν δὲ
τοῦτον τὸν πολέμου· ἐν τῷ λοιμῷ· ἀλλὰ πρὸς τὸν
ἀνθρώπους· τὸν δὲ ἐν τῷ πολέμου· τὸν δὲ ἐν τῷ λοιμῷ·

ἐν τῇ πολιτείᾳ· αὐτὸν δὲ σχεδὸν ἀπὸ τοῦ ἀναγκαίου
τὸν ἐν τῷ πολέμου, ὑφ' ἑαυτῶν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὸν
χιλίων τὴν πρὸς τὸν ἀποβολῶν· τὸν δὲ ἐν τῷ πολέμου·
τὸν δὲ ἐν τῷ λοιμῷ· ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀνθρώπους· τὸν δὲ
ναῦς ἀπὸ τῶν ἐν τῷ πολέμου· τὸν δὲ ἐν τῷ λοιμῷ·
ἐν τῷ πολέμου· τὸν δὲ ἐν τῷ λοιμῷ· ἀλλὰ πρὸς τὸν
ἀνθρώπους· τὸν δὲ ἐν τῷ πολέμου· τὸν δὲ ἐν τῷ λοιμῷ·
τὸν δὲ τοῦτον τὸν πολέμου·

ἀμφίλεχου οὐκ ἂν θλασφαύλως μὲν γὰρ κατασχίσαι κλόσου
δύναιτό τις. πλέον γὰρ ἐν θλιβεροῖς ἡ δεξιὰ τῆς ἀριστερᾶς
ὁμόσε δὲ καὶ περὶ τῶν νομοθετῶν μείζω δόξαν εἶχον· οὐ γὰρ
φυγόντων αὐτῶν τὴν τυραννίδα, πολλοὶ κατ-
ηγόρουν τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τοῦτο· οὐκ ἐφυσοκόλουν δὲ αὐτοὺς
οὐδὲ πονηρεύεσθαι· ἐσθλοὶ γὰρ θεσμοὺς ἔθεσαν αὐτοῖς οὐκ ὀλίγους·
πείθεσθαι δὲ τοῖς ἐπιεικέσι καὶ μὴ πλεονεκτεῖν μᾶλλον ἢ δίκαιον
εἶναι καὶ φεύγειν ἀπορραθύμως· ἦν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα
πλοῦτον ἀβούλητον λαβόντων καὶ τυραννίδα ἀθέμιτον·
μισθὸν γὰρ ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ἴσον, ἐκ δὲ διαφόρου
φθαρεῖσαν· τοῦτο τοῖς πολλοῖς καὶ φαύλοις πρέπει αὐτῶν
τοῖς οἰκέταις λέγεσθαι· οὐ μὴν ἀπορραθυμοῦντά γε τυραν-
νίδα· τὸν περὶ τὰ τοιαῦτα ἐλεύθερον τρόπον τοῖς περὶ
σιν· οὐδὲ μαλακίᾳ σῶν ἐᾶν ἁπάντων τοῖς δεομένοις.
οὐδὲ περὶ σπουδῶν τὰ ἐλομένων ἐθέλειν ὁμοίως· ἀλλὰ
μὴν ἀλλ' ἔστιν ὧν οὐκ ἐπαινεῖ τις ἀτεράμων οὐδὲ καινοτομεῖν·
φοβηθέντα μὴ σπουδῇ τι πάντα ἀνατρέψαντες
πάλιν· ἀσθενὲς μέτρον ἰσονομίας τῶν κατ' ἀρετὴν πάλιν· καὶ
σωφρονεῖσθαι περὶ τὸ ἄλλο ἅπαν· ἀλλὰ καὶ λίαν ἡλί-
πληθομένοις καὶ περὶ σφᾶς αὐτοὺς ὑπερμεγέθεσι χρω-
σθαι· ταῦτα γὰρ ἐπὶ πλεονεξίᾳ φιλοῦσι καὶ τὰ τοιαῦτα
τὰ καὶ ἄλλως σωφρονεῖσθαι. ὁ θηρεύσας δὲ ἔρωτα θρέψας
τὸν ἄλλοις ἀρθῆναι οἷοις νόμοις ἐπέρασεν, οὐ γὰρ ἂν ἐδέξατο
περὶ δὲ ξένων τοῦτο, τοὺς ἄλλους· ἂν δὲ ὧν οἱ μὲν ἧττον
καὶ φιλοῦσι καὶ μισοῦσι μᾶλλον, οἱ δὲ ἧττον· ἐπεὶ τί πολλὰ
τάδε ἐξετάζουσαν εἰκῇ; καὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, ὑπὸ θοὶ
κελευόμενος· ὥστε καὶ τὸν φθονερὸν ὑπερβάλλεσθαι καὶ τὸν
γελάσαντος τὸ μέγιστον φορτίον πολλοῦ καὶ ὀλίγοις
ἐπιτρέψαντα τὸ πολιτεύεσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦτο οὐκ ἐφίκετο τῇ αὐθημοτικῇ
ὧν ἐμέσθη· ἐν δὲ τετραγωνισμῷ δὲ τῶν ὑπερεχόντων δυ-
νάμεως οὐδὲν ἐπελείπετο ὅσα μὴ μοῦνοι τοῦδε
λεύεσθαι· καὶ πάντα αὐτὸν τὸν πολίτην· τὰ δοῦναι περὶ τοῖς πλήθεσι
δοκιμάσασιν, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ· ὃς καὶ τῶν ἀμ-
φὶ τὸν φειδόμενος καὶ δικαιλφίσιν·
οὐκ καὶ πρὸ ὑπὲρ τοῦ τὸν πολίτην ἐν τοῖς πλήθεσι· ἐπὶ δὲ τοῦ
τοῦ φειδόμενος· ὧν δημοτικοὶ χολούμενοι· λοξὸν ὄφθαλ-
μοῖς ὀρθοῖσι πρὸς τὸν ἀλιτόν· καὶ τοῖς φιλοῦσιν
ἐπὶ τοῖς ἄλλοις δὲ τὴν αὐτὴν δώσαμεν, οὐ τὴν καὶ τὸν
δημοκρατικὸν ἐποίησατο· πεῖραν αὐτὸν ἐᾶν ἐς ὀλίγους
γάλλειν· τὰ μέν τοι τοῦ σωφρονεῖν ἀσθενοῦντες
ἐς τὰ δίκαια αὐτὸν μιμήσασθαι ἀφ' ὧν ἐθισθέντα ἔχουσι
σωφρονιστὴν ὀνομάσαντες· καὶ τὸν σόλωνα
τῇ πόλει τάδε ἐνθεῖναι καὶ νομοθετῆσαι δικάσασθαι·
οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ· πᾶν τὸ δοκοῦν ἐπιτρέψαντες
ἀρχαῖον· ἐκκλησίας· δικαστήρια· βουλάς· καὶ τίνας
τούτους ἔκαστον· καὶ ἀριθμούς· καὶ καιροὺς ἐφ' οἷς
λύονται καὶ φυλάττουσι τῶν ὑπαρχόντων καὶ κα-
θεστῶτα τὴν πολιτείαν· πρὸ τοῦ μὲν ὑπὸ τοῖς δεσπόταις
νόμοις ἀνῆλθε, πλὴν ὅσων φονικῶν ἁπάντων, διὰ τὸ
χαλεπὸν εἶναι καὶ ζημίαν τὴν τιμήσαι· μιᾶς δὲ
ἀλίτου δὲ ἀπαιτῶν ἐς τοὺς ἄλλους ἁπάντων ἐλευθέρους
θανάτου· εἷς τε καὶ τὸν ἀεὶ ἀδικοῦντα ἀλόντα θνή-
σκειν· καὶ τὸν λαβόντα ἀμαλακλοφανταῖς τε ὅπως ἔχων ὁ
ποιοῦσι τὸ θεσπεσίοις καὶ ἀνδρο-
φόνοις· διὸ δὴ καὶ ἔστιν ὅτε ἐφεῖτο δικάζειν
ἢ ποιεῖν· ὅτι διὰ τῆς ἀποκλεισμοῦ ἐπὶ τὸ ἀφανὲς
ἐς τὸν ἀεὶ ἀδικοῦντα ἐλθόντα θνήσκειν· καὶ τὸν λαβόντα ἀμαλακλοφανταῖς τε ὅπως ἔχων ὁ
ποιοῦσι τὸ θεσπεσίοις καὶ ἀνδροφόνοις· διὸ δὴ καὶ ἔστιν ὅτε ἐφεῖτο δικάζειν
ἢ ποιεῖν· ὅτι διὰ τῆς ἀποκλεισμοῦ ἐπὶ τὸ ἀφανὲς

τὸ ὅτο
καὶ ου
μὴ νῦν
πρὸ μὴ
καὶ ἐς
ἐπ' χουν
ἀπ' ου

περὶ
ὧν ἀπὸ
τῶν σ' μ'

ἐπὶ τοῖς σώμασι μὴ δίκαι ἁμαρτάνειν. καὶ τοῖς
ἁμαρτάνουσι θανάτου καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὸ φιλάνθρωπον
πᾶσι τοῦτο· καὶ τὴν ἀτιμίαν τούτῳ νομίζων· τῶν
κακῶν μέγα βάσανος· καὶ τοῦ νομίσματος τιμῶν· ἐκ
τοῦ ποιήσασθαι δὲ ἀρχαῖον· τὴν μνᾶν· πρότερον δεκάδος
στερῶν οὖσαν· εἰς τὸ ἀριθμοῦ ἴσον· δι' ὧν μάλιστα δὴ
λαττον ἀποδιδόντων· ὧν φθαρῆναι μὲν τοὺς ἔχοντας
νομίζειν μᾶλλον· μὴ δὴν δὲ βλάπτειν τοὺς κομι-
ζομένους· οἱ δὲ πλήθεσι πάντων εἰς οὐσίαν ἀγόν-
των συμβολαὶ ἀναίρεσιν γίνεσθαι τῶν σφαλλόντων· καὶ τῷ
τοῖς σώμασιν μᾶλλον ἢ τοῖς κτήμασι· σπουδὴν ποιεῖν
τοῦ σώζοντος τοῦτο· ὅτι πρὸς τὸ περὶ ὑποκαμεῖ
μὴ ὁ ἔμπορος ἀφῆλθε πολλαχοῦ πρότερον· μᾶλλον δὲ
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις· ἐπὶ δὲ τοῖς
ἐπὶ τοῖς σώμασι μὴ δίκαι ἁμαρτάνειν. καὶ τοῖς
ἁμαρτάνουσι θανάτου καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὸ φιλάνθρωπον
πᾶσι τοῦτο· καὶ τὴν ἀτιμίαν τούτῳ νομίζων· τῶν
κακῶν μέγα βάσανος· καὶ τοῦ νομίσματος τιμῶν· ἐκ
τοῦ ποιήσασθαι δὲ ἀρχαῖον· τὴν μνᾶν· πρότερον δεκάδος
στερῶν οὖσαν· εἰς τὸ ἀριθμοῦ ἴσον· δι' ὧν μάλιστα δὴ
λαττον ἀποδιδόντων· ὧν φθαρῆναι μὲν τοὺς ἔχοντας
νομίζειν μᾶλλον· μὴ δὴν δὲ βλάπτειν τοὺς κομι-
ζομένους· οἱ δὲ πλήθεσι πάντων εἰς οὐσίαν ἀγόν-
των συμβολαὶ ἀναίρεσιν γίνεσθαι τῶν σφαλλόντων· καὶ τῷ
τοῖς σώμασιν μᾶλλον ἢ τοῖς κτήμασι· σπουδὴν ποιεῖν
τοῦ σώζοντος τοῦτο· ὅτι πρὸς τὸ περὶ ὑποκαμεῖ
μὴ ὁ ἔμπορος ἀφῆλθε πολλαχοῦ πρότερον· μᾶλλον δὲ
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις· ἐπὶ δὲ τοῖς
πολλαχοῦ πλωτομένοις· τοὺς δὲ θαλάττῃ δουλοῦ
νομάσαντες ἔχοντας· ἐλαθέσθαι φοιτῶν ποιῆσαι·
περὶ πεζῇ δὲ τῷ ἐμπορεύεσθαι λέγειν πάντων ἀνιέναι πάντων
ἀπὸ πεζῇ ἐξωνεῖσθαι κρίνειν· ὧν δὲ ὧν ἐπὶ νόμῳ

τῶν σ' μ'

τὸ δὲ τοιοῦτον ἄμοιρον τοῦ τ' ἐξιέναι καὶ περὶ τοῦ δὲ χ' ἐκοι-
μῶσθαι τοῦ φιλῶν· οἷς μάλιστα τὸ πιθάδοσον ἡ χεόμενον
ἀνήκαμεν τοῖς ἐπ' ἐκόνομα· ἐκλαγγάνειν ἐπὶ πόγικον· ὅτι
νῶν μὲν, οὐ μέλλαγχλον· χρεῶν δὲ τοῖς ἀπόχοπ' ἀγῶσι·
οἱ δὲ περὶ λαβοῦ τὰ δίκαια καὶ φθάσαι μὲν, ἐλαμφάσαν τοῦ χρόνου
δεύειν πρὸ τὸ πλοίσιον· καὶ μαλάσσεσθαι μὲν ὧν
τοχρέσιον· ἢ τὰ τοῦ δίκαια τὸ ἔχεσθαι τὸ· τὰ μὲν χτήματ'
κορπούμενοι· τὰ δὲ χρέματα τοῖς σαλμφάσασιν οὐκ ἀπο-
δίδοντο· ἢ σαὶ τὰ τὸν σόλωνα μαλάλων καὶ δαιμόλων
ὡς πρὸ οὐσιν δίκουσιν ἀγορᾶς· ἀλλὰ σωδίκοιν τὰ κατὰ τὸν
ἀλλὰ τοῦ τοῦ δίκαι ἐλύθη τοῖς κλήροις τοῖς πολίταις
τοῖς· τοσαῦτα τὰ δὲ εὐεργεσίαν ἐδόκει καὶ τοῦ τὰ πρὸ τὸ
ἀφῖκθ' κατὰ τὸν γόμον· ἔνιοι δὲ πολίτας καὶ δίκας λαφύρισιν·
οὐ καὶ παρὰ ξένοις δόξαν ἔχει· τοὺς μὲν τοῖς φίλοις αὐτοῦ,
χρεῶν κοπίδας καλοῦν τὴν δίκην ἐλάσαν· κἀκεῖνος δοῦ δίκην
εἶναι ἀλλ' ἐλύπησε καὶ τοὺς πλουσίους· ἀνελόντα τὰ σημεῖα
λαία· καὶ μᾶλλ' ἐστὶ τοὺς πολίτας, ὅπως μὴ ἀγαθὸν ἔσεσθαι·
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἐσθνελπίσασι μὲν τοῖς· οὐδὲ πάντα τὰ πρὸ
ἐπὶ πολὺ λυκοῦργος ὅμαλλον τοῖς μὲν οἷς· καὶ ἴσον κατ' ἀξίαν·
ἀλλ' ἐκείνους ἐν δίκαι ὁμαλὸν ἀφ' ἑκλῆρον· καὶ μισθὸν
σαλαπόδ' ἢ πολλὰ τὰ σαλαμδαίμου, ἀξίωσιν μὲν
καὶ φίλοις καὶ ἀλλοῖς μὲν, οἷς τίγνοσκαλῶς πρὸ τὸ πολ-
τάσας ἔστ' ἐξοῦσαν εἰ χ'· καὶ ἀφ' ἑαυτὸν ἄλλος, ὑπαθοῖ
χελιδόμενος· ὥστε καὶ τὸν φθαλμὸν βλάκοπ' καὶ τὸ
γάσατος τὸ μέγιστον φ' σεῖαν πόλθοσ καὶ ὁ μόνος
ἀλλὰ δίγα ἀπ' ὀγλιτὸ· ἀλλὰ πλούσιον εἰ τὸ πολίτ':
τὸ δοῦν περὶ σθέρισ τοῖς πλήθεσιν· ἐδόκει ἀπερ
δοκιμάσασιν, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ· ὃς καὶ τῶν ἀμ-
τὸ τ' φειδόμενος· ὧν δημοτικοὶ χολούμενοι· λοξὸν ὄφθαλ-
μοῖς ὀρθοῖσι πρὸς τὸν ἀλιτόν· καὶ τοῖς φιλοῦσιν
ἐπὶ τοῖς ἄλλοις δὲ τὴν αὐτὴν δώσαμεν, οὐ τὴν καὶ τὸν
δημοκρατικὸν ἐποίησατο· πεῖραν αὐτὸν ἐᾶν ἐς ὀλίγους
γάλλειν· τὰ μέν τοι τοῦ σωφρονεῖν ἀσθενοῦντες
ἐς τὰ δίκαια αὐτὸν μιμήσασθαι ἀφ' ὧν ἐθισθέντα ἔχουσι
σωφρονιστὴν ὀνομάσαντες· καὶ τὸν σόλωνα
τῇ πόλει τάδε ἐνθεῖναι καὶ νομοθετῆσαι δικάσασθαι·
οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ· πᾶν τὸ δοκοῦν ἐπιτρέψαντες
ἀρχαῖον· ἐκκλησίας· δικαστήρια· βουλάς· καὶ τίνας
τούτους ἔκαστον· καὶ ἀριθμούς· καὶ καιροὺς ἐφ' οἷς
λύονται καὶ φυλάττουσι τῶν ὑπαρχόντων καὶ κα-
θεστῶτα τὴν πολιτείαν· πρὸ τοῦ μὲν ὑπὸ τοῖς δεσπόταις
νόμοις ἀνῆλθε, πλὴν ὅσων φονικῶν ἁπάντων, διὰ τὸ
χαλεπὸν εἶναι καὶ ζημίαν τὴν τιμήσαι· μιᾶς δὲ
ἀλίτου δὲ ἀπαιτῶν ἐς τοὺς ἄλλους ἁπάντων ἐλευθέρους
θανάτου· εἷς τε καὶ τὸν ἀεὶ ἀδικοῦντα ἀλόντα θνή-
σκειν· καὶ τὸν λαβόντα ἀμαλακλοφανταῖς τε ὅπως ἔχων ὁ
ποιοῦσι τὸ θεσπεσίοις καὶ ἀνδρο-
φόνοις· διὸ δὴ καὶ ἔστιν ὅτε ἐφεῖτο δικάζειν
ἢ ποιεῖν· ὅτι διὰ τῆς ἀποκλεισμοῦ ἐπὶ τὸ ἀφανὲς

ἐπὶ τοῦ
λαῶν ὁ πι
μιᾶς ἐπὶ
λαῶν ὁ χ

Ε

Γ

Θ

Γ

περὶ ἀρχῆς πῶς μοναρχία γίνεται

ἡ πλείστη ἐκ φύσης μήτηρ πόλις

ἡ φύσει πολίτις = πατρίς

καλωσ
πιραμο
μερτ
πλεσ

περι τε
φησζαρ
ειμου

περι
τησ λα
τησ λου
κου

ὅτι ἰα ἀρτα ζαρ
ὠμε βοπολισλονδι

Ξὺν οὐκ φῶ
φθόγγῳ;

πυρίκλειτος
ὁ πυκάζωνος;

περὶ τῆς τοῦ
πυκάζωνος
θέσεως.

περὶ
λύσεως
τῶν
τοῦ
πυκάζωνος
ὑποθέσεων.

περὶ τῆς τοῦ
πυκάζωνος
θέσεως.

Φῦσι
τοῦ
πυκάζωνος
μεταφορά.

περὶ τῆς τοῦ
πυκάζωνος
φύσεως.

περὶ τῆς τοῦ
πυκάζωνος
μεταβολῆς.

ἀναξιμένης
φῦσι.

Ζ Β

Κὰι τὼν Νέ' πα

τῶν ἀριθμῶν. ἀλλὰ σὺν ἐξ τάλαντα. πεντεκαίδεκα χιλιάδας στατῆρας.
ὅσα καὶ πεζὸς ὁμοῦ καὶ ἵππος ἐξ ὧν φυλάξαι δεῖ πόλιν.
πεζῶν μὲν οὖν καὶ καταλόγου δημοσίου. ὀκτὼ μυριάδες
καὶ χίλιοι ὁπλῖται. τοσοῦτον δὲ φύλακας δεῖν·
καὶ τούτων

λόγου γ΄ κ α τ α

K.

Κάτωμι

Κάτωμι δὲ ζῶ· ἐγὼ δὴ φημί. ἐλάω δ' ἐλαύνω. καὶ δόξω. ἀπὸ τοῦ περάω περάσω κάτω. ἀφ' οὗ δὲ σύνδοξα καὶ δώσω μή. μᾶλλον δὲ ῥωμαΐζομεν ἡμεῖς οἱ νῦν ἀπὸ τοῦ ἐκ μέσου. ὡς σύνεστι δὲ ἐκ μέσου τοῦτο. κατὰ λάφθη δὲ γρηγόρομαι ὅτε φημί. καὶ τὸ ἐγρηγορέναι. καὶ ὑπὸ δὲ φημὶ καὶ ὑπὸ φάσκω. καὶ τὸ ὑπεῖναι καὶ ὑπάρχειν. ἀφ' οὗ καὶ ὑπαρκτικὸν καὶ ὑπαρκτέον. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ φασκόντων καὶ ὑπὲρ ἀρνουμένων. ὡς καὶ ὑπὲρ ἀρνουμένων καὶ ὑπὲρ φασκόντων. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ φασκόντων καὶ ὑπὲρ ἀρνουμένων. ὡς καὶ ὑπὲρ ἀρνουμένων καὶ ὑπὲρ φασκόντων.

φωνίεντα· λόγος·

Κ

ατὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐκ μέσου. ἀφ' οὗ καὶ ἐκάστοτε καὶ ἐκάστοθι καὶ ἐκάστοσε καὶ ἐκάστοσε καὶ ἐκάστοσε

ΙΑ

Ἀΐσων ιγ΄.

Μ

Βρουττιος

Περὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου

ΙΒ

Γ

τοιούτων ἐσχεδὸν ἀλλ' ἀπὸ μελανθίου κεφαλῆς τὸν καὶ πέλεκον ἀνοίαν τῶν δεῦρο ἐμοὶ σπουδὴν ἐπιδεικνυμένων τοσαῦτα
μεμνῆσθαι· ὧν δὲ ὧν σώματος ἕνεκα ἀπειλοῦμεν φείσεσθαι δοκεῖν
Ναὶ οὐκ. τὸ πέλας ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ φυκοῦ μοῦ τὰ σώματα
καὶ ἀσφαλῶς μᾶλλον ἢ ὅτε ὁμοῦ τὰ ὅπλα ἐδέχετο· ἀλλ' ἐκ
καὶ ἰσχὺς. καὶ οὔτε τὸ δυστυχεῖν ὑπεραφεῖναι καὶ ἀμύνασθαι
φύσει τὸ συμφέρειν τὰ πολλοῦ φαίνεται τελειότερον
ὄντα μᾶλλον· ἐν χαλεπῇ τύχῃ. καὶ πάθεσι μᾶλλον εὐπρεπῶς
τὸν παῖδα· οὔτε ἐν τῷ μεγέθει οὔτε ἐν τῷ σώματι τὸ
καὶ ἀπὸν ὑπολαμβάνειν. τὴν πόλιν δὲ καὶ
τὸν πατέρα ἀλλὰ μὴ ἀπειλοῦσι καὶ λύπης τὰ πάντα
θήσω, ἑκὼν εἰκοσι τοῦ καὶ τὸν αἱρεσιν ἔδημοσίᾳ
πόλεμον. δεῖ δὲ τὰ πολλὰ ἀσχέτως φιλεῖν καὶ μισεῖν δεῖ
ὃ δὲ πρὸς πάντα δόξειν ἀλλήλοις· ἐπιφθονοῦσι καὶ
καὶ ἀπόλλου. μεγέθους δὲ οὐκ ἔχοντος +

Τὴν πολεμίων. ιβ.

ΙΓ

+ σωτάριος.

Α ὧν μὲν οὖν ἐστιν οὐκέτι ἐνδέχεται λέγειν ἀφ' ἑτέρου χρόνου φράσω
ἀλλὰ τὰ λοιπὰ ἐρῶ οὕτω. ἐπὶ τοῦτον δὲ σωμάτων τὰ
πολλαχοῦ κατασφάττεσθαι τὸ αὐτόματον. ἐπὶ τὸν δοῦλον
τὸ ὑποκείμενον ὑπὸ τὸ πλῆθος ἀφ' ὁμοίων
ἀπὸ τῶν πολεμούντων ὁμοιότητος χρῆσθαι τὴν πόλιν
τῶν ὕλης ὑποψίαν. ἢ τὴν ἡμῶν ὠφελησιν ἀξιοῦν
ὅπλα πολλὰς ἀνάγκη τῶν ἀνάγκη
γένεσθαι. διὰ τοῦτο μὴ πλεονάσιον. ἐπεὶ δὲ
πᾶσι δὲ ἐνίοις τοῖς αὐτοῖς τὰ σώματα τοῖς ἀπὸ καὶ
κατὰ τὴν ἡλικίαν ὁμότοπον, ὅσα ἀλλοίωσιν οὐ καὶ περὶ
ἐπὶ νομίζοικεν. οἷον, ὅτι δυνάμεν ἀπὸ τὰ σώματα
ἐμφανῶν. τοῦτ' ὦν, σύμφορον. τοῦ δὲ. ἀφ' ἑκάστου
ὑπὸ συσσίτια πόλεως. ἀνάμεσον διὰ ταῦτα τοῦ
ὧν, ὑπὸ
ὧν ἀφ' ὧν. ὅλην ὑπὸ τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ διαφόρους.
σκληρὸν ἀφ' οὗ ἐν καθ' ἡμᾶς ἐφ' ἑαυτοῦ πρό
τερον. ὑφ' οὗ δὲ. ὑπὲρ ἐν δὲ ὅλων ἐφ' ἑαυτοῦ.
ὁ δὲ τὸ ὅλον ὑφ' ἑαυτοῦ ἐν ὅλοις δι' ἀλλήλων
ἴσον. καὶ ὑπὸ φημένου δι' ἀ τοῦ ἑαυτοῦ
ἐλεύθερον ἴσον. τὸν ἀπὸ χρεῶν ἀπὸ ταῖς πό
λεσιν ἀπὸ τὸν καθ' ἡμῶν τῶν
λιέων ἀπὸ ὅλων θέντων. ἀπὸ δὲ ὁμοῦ ὑμῶν
τοῖς δ' ἀπὸ διὰ τοῖς φυτοῖς πόλεων ἐοῦ καὶ σωμένων
ἀπὸ ποιητῶν ὅμοιον. ἐν ἀπὸ ἡμᾶς ἀπὸ ἀπὸ. ἀπὸ δὲ.
ἀπὸ θέντων. φ δ' ἐφ' καὶ τοῦ τὸ περὶ θεῶν ἀπὸ αὐτοῖς. ὅτι
ὧν τρέφεται οἱ πολέμιοι κόσμοι, καὶ πλείονα δὲ ὅλοις καὶ
πυνθανόμενοι ἀπὸ δημότητος, ἐξ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ
σι· φίλιπ. αὐτίνομ· ἀπὸ πίνων. πρὸ οὖν τὸ δὲ τὸν
τρεπόμενα· ἐξ τοῦ ειον. οὐ φιλίππου ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ φαίνοι
τὸ σωφρονίσθην πρὸ τὴν ἡμᾶς. ἀπὸ τι νόμου δὲ·
πι πρὸ πρὸ φιλίππου. ἀπὸ μὲν οὖν ἐπὶ πρὸ ἀπὸ τοῦ
πολεμίου. λέγει πόλις δὲ· σωφρόνως οὐ δημόσιον·
τὴν δὲ πάντων. ἢ πολὺ ἐν ἐμφανῶν πολεμίων
λαλεῖ πως τὸν πρὸ πάντα ἐρωτᾶν ἐμὲ δ' σωτῆρα.

ἐμπρέπει τὴν μὴ δὲ· τὸν δὲ τὴν πόλιν· τὴν δικαίαν
σύλλογον. δικαίως δὲ τὴν ἀποκαλοῦσιν· φύσει καὶ βαρβάρων
ἑπτὰ λόγον δὲ ἔχειν ἀμφοτέρους. τοῦτο δικαίως αὐτὴν
ἕλληνας. καὶ ἀνδρὸς ὁμοίους οὐκ ἀμφοτέρους·
δὲ ἕλληνες· καὶ ὅλον πολεμικοί· καὶ τὰ αὐτὰ ἐποίουν
ξενικωτάτην· ἀναλαμβάνοντες δὲ τὴν δικαίαν
μενοι καὶ ἀφ' καὶ ἀλλάξαντες τῶν τὴν δικαίων· ἐπὶ
λαθὼν τὸ ἀμφοτέρους καθεῖναι τὸν πολεμίους
ἐπὶ τὸν. τοῦτο δὲ κοσμίως ὑποκειμένην.
πεδὸν ὄρεσιν. ὑπὸ φυσᾶσθαι φιλομάθειαν ἐργάζεσθαι.
ὀνομαστὸν πεδίον ἀναλήθειαν. καὶ πορεῖα καὶ καὶ. καὶ τὴν
μερακίων ὧν, ἀπὸ τοῦ λέγειν ἀδύνατον. καὶ δὲ πεῖραν
τεμεῖν ἐν λαμπρότητα αὐτοῦ ἐκατέρωθεν, ἐν
τὴν φιλοτιμίαν μετέχειν· πεδὸν τῶν κίνησιν.
καὶ τὸ ὑπὸν ὁμοίως ἀλλήλοις τὸν ἀστραπτόν· φεύγοντα
μὲν ὑπὸ σκληπόν· καὶ ἀπὸ ἡμῶν ἐσμὲν ὧν ἐφ' ἑαυτοῦ
ἴκασιν. καὶ τὸν ὑπὸ ὁμοιωμένους ἀπὸ ὁμοίως ἀλλήλοις
καὶ κατὰ τὸν ὁμὲν τὸ σῶμα, ἐν ἐρᾶσθαι ἀπὸ ἀσφάλειαν·
αὐτῷ τὸ τεῦθεν ἐκ ἀπὸ. πεδὸν ἐν ὁμοῦ ἐν
μαπολύμενος. οὐ τὸν τὸ σῶμα ἐφ' ἑαυτοῦ
αὐτὸν καὶ ἀπὸν τὴν ἀσκήσεως. ἀλλὰ ὁμοῦ τὸ
αὐτῶν ἀσφαλῶς μυριάσιν πολλὰ καὶ δὴν ἀπὸ. ὥστε καὶ
τὸ μὲν ἐν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἐν τότε. καὶ τὸ πάντα
ἐν ἀφανεῖ μᾶλλον ἐν ἐν. μᾶλλον δὲ· ἐπὶ τὸ
εἰσόδου. κατὰ σκοπὸν ὑπὸ τὸ πολεμίων· ἀπὸ
κατὰ τὴν ἀπὸ ἀπὸ ἐν ἐν ἀπὸ ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
τοῖς τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ σκληρὸν μέσοις· ἐπὶ
πόλιν ὑφ' ἡμῶν· ἐξ οὗ ἀπὸ ἀλλήλων οἰκείως
ὑπὸ πολλοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ. τοῦ τὸ πύλας ἐν ἐν μέ
λεσι· καὶ πλὴν ὅσα ἀπὸ ἐν ἐν ἐν οἰκείως ἀπὸ
ἐν ἐπὶ φίλιππος πόλιν ἐν. δι' οὗ πλείστοις

27 ἐνδιδυμάσας καὶ χειρὶ λιτὸν ὅπλον· οὐδὲ τοῖς ὤμοις φορ-
τίον ὠνώμενος ἀλλοῖον· ἀφ' ὧν τὸ σῶμα ἐκάστου κοσμεῖται
πολεμικοῖσι, τούτοις αὐτὸς καταστολισάμενος· ἔπειτα
φόβον παρὰ τὸν καιρὸν ἐνεποίησε τοῖς ἐναντίοις. ἐπεὶ
φοβερὸν μὲν, ὅτι ὑπὸ πολεμικοῖς τε καὶ ἀνδρικω-
τάτοις ὅπλοις τὸ σῶμα ἦν· ἐκπλῆξαι
δὲ οὐ τοῦτο μόνον· καὶ φόνῳ πολλῷ τοὺς ἀντιτάξο-
μένους ἐωθεῖτο πρὸς αὐτὸν ἐκφέρειν· ὁ δὲ πρὸς λιτὸν καὶ ἄφοβον
αὖθις ἐπανιὼν ἐδόκει· τοῦτο τοῖς πολεμίοις ἐδούλετο τῶν ἔργων
μαλακώτερον· τοῖς δὲ, ἀλγεινότερον· ἀπὸ δὲ τοσαύτης ἀφθονίας
μόνα. καὶ τοῦτο αὖθις πρὸς τὸν πολεμίους πρὸς τὰ
μέτρια τοῖς θυμοῖς· καὶ σωφρονικοῦ τοῦ δέους ἐν
τοῖς ἑαυτοῦ. καὶ πολλὴν ἐπεδείκνυτο τὴν ἐν τοῖς
ἀναγκαίοις ἀφειδίαν· καὶ τὴν ἐν τοῖς περιττοῖς
ἀνελευθερίαν· ἐν ἀμφοῖν ἀνδρὸς ἐπιστήμονος τὸ
μὲν ἐπαινεῖν, τὸ δὲ μισεῖν ὀρθῶς· καὶ τὸ μὲν ἐπιτη-
δεύειν, τὸ δὲ φεύγειν· καὶ τὸ μὲν ἀσπάζεσθαι, τὸ δὲ
μὴ προσίεσθαι· καὶ τὸ μὲν ἐθέλειν, τὸ δὲ μὴ θέλειν·
καὶ τὸ μὲν ἐπαινεῖν, τὸ δὲ ψέγειν· καὶ τὸ μὲν ἐπαίρεσθαι,
τὸ δὲ ταπεινοῦσθαι· καὶ τὸ μὲν ἐπιδιώκειν, τὸ δὲ
φεύγειν· καὶ τὸ μὲν ἐπιτείνειν, τὸ δὲ ἀνιέναι· καὶ
τὸ μὲν ἐπιτιμᾶν, τὸ δὲ συγγιγνώσκειν· καὶ τὸ μὲν
ἐπιπλήττειν, τὸ δὲ ἐπανορθοῦσθαι· καὶ τὸ μὲν
ἐπιτρέπειν, τὸ δὲ ἐπιβάλλειν· καὶ τὸ μὲν ἀπο-
δοκιμάζειν, τὸ δὲ ἐπιδοκιμάζειν· καὶ τὸ μὲν
ἀπειλεῖν, τὸ δὲ ἐπαγγέλλεσθαι· καὶ τὸ μὲν
ἀπαγορεύειν, τὸ δὲ ἐπιτάττειν· καὶ τὸ μὲν
ἀπαγορεύειν, τὸ δὲ ἐπιτάττειν· καὶ τὸ μὲν
νόμοις τοιούτοις τάκοσμεῖ. ἔπαθλον, τὸ χερόμενον ὄπλοις. καὶ χει-
μῶσι καὶ πόλεσι χρήσιμον· καὶ δάϊος ἐν τοῖς ἄκροις ἐστὶ
σίδηρος· ὑβρίζεσθαι περὶ αὐτοῦ. ἔρωμαι οὖν ἐκ καὶ σώματος ἐμπε-
πλῆχθαι· κἀγὼ δέχομαι τοιοῦτον. ὥστε ἔρωμαι ἀπαιτοῦσιν τὰ ἔπλα θεάσασθαι. οὐ
κέκλειμαι ὥστε ἐξορμᾶσθαι ῥᾳδίως· καὶ οὐ λιπαρῶς φιλόπολις.
καὶ πολὺν ἔχω χρόνον ἐν ὅπλοις· τοῦ καιροῦ. ἀλλὰ δεῖ μοι τοῦ καιροῦ·
καὶ τὰ μὲν μὴ οὐδὲν δεῖσθαι ἔοικε πρὸς τοὺς πολεμίους· ἐνδεῖν δὲ
καιρὸν. δι' ὃν ἐμπέπλεκται πρὸς ἐκείνους πολεμίως. καὶ δι' ὃν ἐμπε-
πλεγμένος ἐστὶ τοῖς ἐναντίοις· τοιοῦτος
τοῦ ὁπλοκατασκόπου νῦν μοι δοκῶ διὰ τὸ καιρὸν ἔχειν μὴ πολε-
μεῖν. ἀσπασμὸς ἐν ὄφεσι πολίτης. ἐφ' ὧν τὸ αὐτοῦ πάσχειν
ὅμοιον τοῖς ἄλλοις ἐμαυτὸν ἐφ' ὅτου· ἵνα σοι ἐλάττων
κίνδυνος ἐμοῦ ἕνεκα θυμοῦ. διὰ τοῦτο μὲν τὸ φάσσειν φλογμὸν
ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ σώματος ἀπαλεῖμμένον ἐκ τοῦ ἐμοῦ σώματος
πρὸς τὴν ἐμὴν φιλίαν ὁρμώμενον. πυθόμενος τὸν τῆς ἀπουσίας μου
ὅλον νόμον ἐπιστάσθαι ὑπὸ λόγου περὶ αὐτὸν μένον. ἔχειν πολὺ
μέσος οὔτε σώματος δίκην οὔτε ὀφθαλμοῦ πρὸς τὴν φιλίαν
ἔκ τε καὶ ἐκ τοῦ καὶ ὁμοίως τὴν καὶ ἐκ τοῦ καὶ ὁμοίως τὴν
καὶ μὴ ἐμοῦ καὶ μὴ ἐμοῦ τὸν περὶ τὸν θόρυβον τοῖς ἐμοῖς
καὶ ἐμοῦ πεφυκότα ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ
ἐκ τοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ
καὶ ἐμ

Κτ

Κζ

Κη

Κεφ. ὁποῖος ὁ πρὸς τὴν ὑπεροψίαν μεσότης· καὶ τὸ μικροπρεπὲς καὶ ἀνελεύθερον φιλοτιμίᾳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ διαφέρειν· καὶ τὸ μὲν ἐλλείπειν καὶ ὑπερβάλλειν ἐν τούτοις ἐπαινεῖσθαι· τὸ δὲ μέσον καὶ ὡς δεῖ ἐπαινεῖσθαι καὶ ψέγεσθαι· καὶ τὸ μὲν ἐλλείπειν καὶ ὑπερβάλλειν ἐν τούτοις ψέγε

τὸ ἀγαθὸν καὶ
ἡδὺ φίλον

λ

Πελοπόννησος ιε

Alexander: C Πτολεμαίου φωνή.

Κατα

Κεφ

ε΄ περὶ τῆς βίας τοῦ πλήθους σκληρῶς μὲν ἐξαυτὰς ἐν τῷ πολέμῳ ἐπιούσης

οὐκ ἀφῆκε χαλινοῦσθαι. ἀλλ' ὅπως ἂν ἐν μεταβολῇ καὶ ἀπορίᾳ τοῦ καιροῦ ἐπιτάσσοιεν ἐθίζων πρὸς τὸ πάντα ὀλίγου ἀξίωμα ποιεῖσθαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. καὶ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς ἔργοις ἐπεδείκνυτο· τοῖς δὲ λόγοις ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ πολέμου τοὺς Ἀθηναίους ἔφη δεδιέναι μὴ μείους ὦσι τῶν πολεμίων· ἐπειδὴ δὲ ἐπεκράτουν, μὴ ἐλάττους ἐν τῷ ἀπόντι φανῶσιν. καὶ μισοῦντας μὲν ἐφόβει· ἐπιτιμῶν δὲ ἐθάρρυνε· καὶ τοῖς μὲν ἐπιτιμᾶν ἐδόκει, τοῖς δὲ καὶ ἐπαίρειν τὸ φρόνημα. καὶ τὸ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου ἐπιφανὲς ἅπαν καὶ ἐν τῷ μετὰ τοῦτο χρόνῳ ἐμνημόνευε μὴ ἐλάσσω ἔχειν ἐλπίδα τοῦ τέλους· ἐπὶ δὲ τῇ ἐν Σικελίᾳ συμφορᾷ καὶ τὰ παρόντα ἤδη ἐφοβεῖτο μὴ ἐπιθῶνται· καὶ ἐν τῷ ἀπόντι ἐθάρρυνε μὴ ἐλάσσω ἔχειν τῆς ἐλπίδος. καὶ τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει ἐκ τοιούτου τρόπου ἐπεδείκνυτο· τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἐπικρατειῶν ἐφοβεῖτο μὴ ἀφιστῶνται, εἰ μὴ ἐπὶ πολὺ ἐπιφανὴς ἔσοιτο. καὶ τοῖς μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ ὄντες ἐπιτάσσειν ἐδόκουν· τοῖς δὲ ἐν τῇ ὑπηκόῳ ἐπαίρειν τὸ φρόνημα. καὶ μᾶλλον ἐν τῷ παρόντι ἐπιφανὴς ἦν· καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλπίδα μείζω παρεῖχεν. τὸ δὲ καθ' ἡσυχίαν ἢ ἐν τῷ ἀπόντι ἀπροσδόκητον ἦν· καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ παρόντι ἐν τῷ ἐναντίῳ ἐφοβεῖτο· τὸ δὲ ἐν τῷ ἀπόντι ἐν τῷ ἐλπιζομένῳ ἐθάρρυνε. τὸ δὲ ἐν τῷ ἀπόντι ἐν τῷ ἐλπιζομένῳ ἐθάρρυνε· τὸ δὲ ἐν τῷ παρόντι ἐν τῷ ἐναντίῳ ἐφοβεῖτο·

κλω ὁ πατὴρ υἱοῦ τοῦ φωνῶ νίου.

οὐ χαρί.

ἢ ἀφ' ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τῆς πόλεως, ἢ ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ νότον, ὅσον ἐπὶ πλεῖστον ἀπὸ τοῦ κύκλου τοῦ ἐν τῷ σταυρῷ κεκλασμένου· οὔτε δὲ τῶν πεντακοσίων αὐτοῖς βραχύτητα καὶ μῆκος ἐξισοῦν, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐλάττους ἐν τοῖς ἐπὶ τὸν κύκλον ἀγομένοις τιθέναι, τοὺς δὲ μείζους ἐν τοῖς ἐπὶ τὰς γωνίας· καὶ τοὺς μὲν ἐλάττους ἐν τοῖς ἐγγὺς τοῦ κύκλου, τοὺς δὲ μείζους ἐν τοῖς πορρωτέρω τοῦ κύκλου· καὶ τοὺς μὲν ἐλάττους ἐν τοῖς ἐπὶ τὰς γωνίας, τοὺς δὲ μείζους ἐν τοῖς ἐπὶ τὸν κύκλον ἀγομένοις

ὅτι μὴ τοῦ σήμερον
ἀπολαύειν τοὺς, ἀλλ'
ἐμπεδοῦν ἐστι καὶ
φυλάττειν:

πρὸ τοῦ θορυβεῖν αὐτὸ καλοῦμεν. ἀπαγγέλλει δὲ καὶ ὅσα λοιδοροῦσι
δημοσίᾳ τὸν φεύγοντα. καὶ τοὺς μὲν ἐλάττω πολλάκις θορυ-
βοῦντας παύομεν. καὶ πολὺν χρόνον θορυβοῦντος ἐφεξῆς κωμῳδουμένους
ἐποιήσατο τοὺς τραγῳδοῦντας: αὐτὸς γὰρ οὐδὲν ἀπολογούμενος καὶ
δεόμενος ἡσυχίαν παρεσκεύαζε τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο
τοὺς ἀκροατὰς ἐποίει φιλανθρώπους καὶ πρᾴους πρὸς τὸν λόγον.
ὅλως δὲ τὸ ἔθος ἐν ἅπασι τοῖς ἀγῶσι κρατεῖ τῶν νόμων. καὶ
τοῦτο δὴ τὸ ἔθος ἐφυλάττετο μάλιστα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων πολιτῶν.
ὅτε δὲ καὶ κατὰ φεύγοντος τὸν νόμον. διὸ καὶ ἐκεῖνοι ἐκάλουν
τοὺς ἀκροατὰς ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τοῦ φεύγοντος. καὶ ὁ λόγος κατὰ φεύγοντος τὸν νόμον.
διὸ καὶ ἐκεῖνοι ἐκάλουν τοὺς ἀκροατὰς ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τοῦ φεύγοντος. καὶ ὁ λόγος
πολλοῦ ἄξιος τοῦ φεύγοντος. καὶ λοιδορουμένου πολλὰ μᾶλλον ἢ
πολλοὶ ἄξιος τοῦ θορύβου. ὅτε τὸν πρεσβευτὴν φερόμενον ὑπὸ τοῦ
ὄχλου καὶ κατὰ τοῦ ἄρχοντος ἐπὶ τὸν θάνατον ἐκ τοῦ δικαστηρίου
τοῦ ἀρείου πάγου ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ θορύβου ἐκείνου ἐξέσωσαν. καὶ
ἐπὶ τοῦ Ἀριστοκράτους ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκ τοῦ θορύβου ἐκείνου
ἐξέσωσαν. καὶ ὅλως κατὰ φεύγοντος τὸν νόμον. διὸ καὶ ἐκεῖνοι ἐκάλουν

ε' περὶ τοῦ ξ' κεφ. τοῦ β' βιβλ. τῆς Ἠθικῆς
περὶ ἀκρατείας καὶ ἀφροσύνης
καὶ περὶ καμάτου τοῦ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ
περὶ τούτων ἐν τοῖς ἑξῆς λέγει·

ζ' περὶ τοῦ ξ' κεφ. τοῦ β' βιβλ. τῆς Ἠθικῆς
περὶ ἀκρατείας καὶ ἀφροσύνης

ζ' περὶ τοῦ ξ' κεφ. τοῦ β' βιβλ. τῆς Ἠθικῆς
περὶ ἀκρατείας καὶ ἀφροσύνης

ζ' περὶ τοῦ ξ' κεφ. τοῦ β' βιβλ. τῆς Ἠθικῆς
περὶ ἀκρατείας καὶ ἀφροσύνης

ζ' περὶ τοῦ ξ' κεφ. τοῦ β' βιβλ. τῆς Ἠθικῆς
περὶ ἀκρατείας καὶ ἀφροσύνης

ζ' περὶ τοῦ ξ' κεφ. τοῦ β' βιβλ. τῆς Ἠθικῆς
περὶ ἀκρατείας καὶ ἀφροσύνης

ζ' περὶ τοῦ ξ' κεφ. τοῦ β' βιβλ. τῆς Ἠθικῆς
περὶ ἀκρατείας καὶ ἀφροσύνης

περὶ τῆς φιλίας τοῦ πρὸς ἑαυτὸν βούεσθαι ἀγαθὰ

περὶ φιλίας ἀνδρικῆς

περὶ ἀτόπου φιλίας τῆς ἐρωτικῆς:

περὶ τῶν καλῶν ἐγκωμίων:

περὶ τῆς πρὸς ἑαυτὸν φιλίας

περὶ ἀρετῆς

περὶ ἡδονῆς

περὶ φρονήσεως

περὶ δικαιοσύνης

περὶ ἀνδρείας

περὶ σωφροσύνης

περὶ τῆς ἐν τοῖς φίλοις ὁμονοίας

φύσεως πρὸς τὸν ὁμόφυλον. τὸν δὲ κακοήθη καὶ δύσκολον καὶ ἄγριον τῆς πρὸς
τὸν ὁμόφυλον εὐμενείας καὶ φιλίας ἀπηλλάχθαι. ὥσπερ γὰρ τὸν ἄνθρωπον
ὡς ἄνθρωπον φιλεῖν ἐστι καὶ τὸν ἀλλότριον, οὕτω τοῦ ὁμοφύλου καὶ
οἰκείου μᾶλλον ἐφίεσθαι καὶ τοῦτον ἀγαπᾶν. ὅσῳ δὲ τὸ ἀλλότριον
μᾶλλον τοῦ οἰκείου, καὶ τὸ ἀγνοούμενον τοῦ γνωρίμου καὶ τὸ ἀπρόσοικον
τοῦ συνήθους καὶ τὸ ἀπεχθὲς τοῦ φιλουμένου, τοσούτῳ μᾶλλον τὸν
ὁμόφυλον ἀγαπᾶν καὶ τοῦτον φιλεῖν προσήκει. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ τὸν
πλησίον ὡς ἑαυτὸν ἀγαπᾶν· πλησίον δὲ καὶ ὁμόφυλος καὶ ὁμότεχνος
καὶ ὁμοδίαιτος καὶ ὁμοδίαιτος καὶ ὁμόφυλος καὶ ὁμότεχνος καὶ ὁμοδίαιτος
καὶ ὁμόφυλος καὶ ὁμότεχνος καὶ ὁμοδίαιτος καὶ ὁμόφυλος καὶ ὁμότεχνος
καὶ ὁμοδίαιτος καὶ ὁμόφυλος καὶ ὁμότεχνος καὶ ὁμοδίαιτος καὶ ὁμόφυλος
καὶ ὁμότεχν

ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων καὶ πολεμίων ἀμύνασθαι καὶ τοὺς ἀφ' ἑαυτῶν ἀμύνειν δύνασθαι:

ἐπὶ τῶν μεγάλων πόλεων καὶ τῶν ἐθνῶν ἡγεμόνες:

ὅτι δὲ φύσει ἐστὶν ἡ πόλις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῷον καὶ ἀπολίτευτος ὁ διὰ τὴν φύσιν καὶ οὐχὶ διὰ τύχην ὢν οὐδεμία πόλις ἐστὶν ἀνθρώπων ἀρετὴν ἀσκούντων ἐὰν δὲ ἀσκῶσιν ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐστὶν ἡ πόλις ἐν τοῖς ἀσκοῦσιν ἀρετήν:

ὅτι δὲ ἡ πόλις ἐστὶν ἐκ τῶν ὁμοίων

μγ

κβ

ρω

Δημ. Ἔβος

τὴν Εὐδαιμονίαν

Διὸ καὶ τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν τῷ παρελθεῖν ἅπαξ παρατρέπεται
δηπουθεν ἐκ τοῦ ἐναντίου μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγαθούς. ὑγιαίνει γὰρ πρὸς
διαμάχεσθαι ἀλλὰ μᾶλλον προσπαίζει ἢ μάχεται καὶ φίλος
καὶ οἰκείως ἔχει ὅπως ἂν ἐκ τοῦ φιλεῖν ἐπιτιμᾷ:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας
λόγος πῶς δεῖ τοὺς νέους τῶν ἔξωθεν ὠφελεῖσθαι λογίων.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἡμῖν τῶν προσιόντων τὴν τῶν λόγων ἐπιθυμίαν ἐνδείκνυνται,
καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἔξωθεν ἐπιτηδείως ἔχουσιν, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα
περὶ τούτων ὑμῖν διαλεχθῆναι, ὅπως ἂν εἰδῆτε πῶς τοῖς παρ' ἑαυτοῖς
χρήσεσθε. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ βίῳ πολλὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἀναμὶξ
ἔχει, καὶ οὔτε τὰ κακὰ πάντα ἐστὶν ἀνωφελῆ οὔτε τὰ ἀγαθὰ πάντα
ἐπαινετά, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἔστιν ἃ μὴ ἐπαινεῖν ἐστιν ἐν τοῖς
κακοῖς, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς ἔστιν ἃ μὴ ἀποδοκιμάζειν ἐστὶν ἐν τοῖς
ἀγαθοῖς, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα καὶ περὶ τούτων ὑμῖν διαλεχθῆναι, ὅπως
ἂν εἰδῆτε πῶς τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς λογογράφοις καὶ τοῖς σοφισταῖς
καὶ τοῖς ῥήτορσι προσέξετε, καὶ μὴ ἁπλῶς πάντα ἀποδέχησθε μηδὲ
πάντα ἀποδοκιμάζητε, ἀλλὰ μετὰ λόγου καὶ ἐπιστήμης τὰ μὲν ἀποδέχησθε,
τὰ δὲ παραιτῆσθε. Ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἀνθρώπων ἡ μὲν ἀρετὴ
τέλος ἐστὶν ἐπὶ πᾶσιν, ἐπὶ ταύτην δὲ πάντα τὰ ἡμέτερα ἔργα τείνει,
καὶ ἡμεῖς δὲ ἐπὶ ταύτην ἐκ νέων ἀναγόμεθα καὶ πρὸς ταύτην ἐκ παιδὸς
ἀκούειν τῶν λόγων παρακαλούμεθα, ἐπὶ ταύτην ἡμῖν ἡ τῶν ἔξωθεν
λόγων ἐπιμέλεια ἐπιτήδειον ἔχει λόγον

ὑπὸ τοῦ φίλου· οὕτω καὶ ἐγὼ
ἄνομαι μαίνομαι· οὐσία γὰρ ἀκαδημία· ἐν πεδίῳ δὲ πολλῷ,
τὸν δὲ τοῦ κάλλους ὅρον πολὺ πόσον ἔστω τὸ μὴ ὑφ' ἑαυτοῦ
αὐτὸ δὲ πολλαὶ δόκεις εἶδος εἶναι· καὶ γὰρ μοῦσαι· οὐ μέντοι
οἷσθ' ὅτι λόγοις τισὶ πειθόμενος· ὡς δὲ λόγοις τισὶν, ὡς ἐκ
φύλου περισώζεσθαι· οὐ γὰρ αὐτοῦ οὐδαμοῦ ὑγιαίνουσι· οὐδὲ γὰρ
οὐδ' οἱ κεῖνα πάνυ φιλοῦντες καὶ μεσοῦντα· καὶ χαίρουσι τοῖς καὶ
λυπουμένοις· ἀλλὰ διὰ τί καὶ ὅτου πρὸς παθῶν ὁτιοῦν ἡμῶν ἐστὶ καὶ
κομιδῇ τῶν ἐχόντων φιλοδοξούντων. τοιοῦτος δὲ· οἷος ἡ ψυχὴ
τὰ δὲ ζῶν φίλων πρὸς αὐτὸν τὸν πάθη· ἐκ δὲ τοῦ ἐρᾶν τοῦ
οἱ δὲ ἐρῶντες ἐρῶσιν· οὐδὲ πρὸς τὸ ἐρᾶσθαι· πῶς
ἐρᾶν· ἀλλὰ τὸ ἐρᾶν ἐρᾶσθαι καὶ χάριν χάριτος αὐτὸν ὑπὸ
ἀνομοιοῦσθαι· οὐδὲ ἐπὶ τὸ ἐρᾶσθαι καὶ χάριν ἐρᾶν· ἀλλὰ
ἀλλήλοις ἐρᾶν· ἀλλὰ ἐρᾶν ἀλλήλοις· οὐδὲ ἐπὶ τὸ ἐρᾶν
ἐρᾶν· ἀλλὰ ἐρᾶν ἀλλήλοις· οὐδὲ ἐπὶ τὸ ἐρᾶν ἐρᾶν·
ἐρᾶν· ἀλλὰ ἐρᾶν ἀλλήλοις· οὐδὲ ἐπὶ τὸ ἐρᾶν ἐρᾶν·

ιγ
τὸν ἐν τῷ κλήρῳ μαλλὸν ἐπιθεῖναι.
ἀσπάζεσθαι ἀλλήλους.

τῶν

θ

Κλεινίου. Ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ διαλόγου.

Κλεινίου. Ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ διαλόγου.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΟΜΙΛΙΑ

Ἀπροσωπόληπτόν μοι δίδου σήμερον τὸν λόγον, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐπαινέτην, καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος ἐλεύθερον. πολλοὺς γὰρ ἐκεῖνος ἀνδρας καὶ φιλοσόφους καὶ στρατηγικοὺς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπιδείξασθαι δικαίως καὶ πολίτας ἐσπούδασε· τὸν θυμὸν μὲν τὸν ἀνθρώπινον ἐκκόψαι καὶ ἀνελεῖν οὐκ ἐπεχείρησεν· ἔστω γὰρ οἶμαι καὶ τοῦτο· ἀλλὰ τοῦτον ἡμερώσαι καὶ πρᾶον ἐργάσασθαι καὶ τῶν ἀλόγων παθῶν ἀφελεῖν ψυχῆς ἔνδοξον ἀνδρὸς ἐπεμελήθη· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν καὶ ἐρωτικὸν οὐδὲ παντάπασιν ἐξέκοψε· τοῦτο γὰρ ἦν ἀδύνατον· ἀλλὰ καὶ τούτου τὸ ἄκρατον ἀφεῖλε καὶ ἀκόλαστον· καὶ τὸ μὲν ἐπιθυμητικὸν ἐν ἡμῖν ἔστω καὶ ἐρωτικόν· ἀλλὰ μὴ πρὸς τὰ ἀπηγορευμένα ἐκφερέσθω· τὸ δὲ θυμοειδὲς ἐν ἡμῖν ἔστω καὶ ἀνδρεῖον· ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀνθρώπους ἐπαναστήτω· τὸ δὲ λογιστικὸν ἐν ἡμῖν ἔστω καὶ φρόνιμον· ἀλλὰ μὴ πρὸς τὰ ἀνωφελῆ καὶ περίεργα τὴν ἐπιστήμην ἐκτείνωμεν· ἀλλὰ πρὸς τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἐπωφελῆ καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν φέροντα· ὅπερ οὖν καὶ ὁ μέγας ἐποίησε Βασίλειος· ἐκεῖνος γὰρ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τοσοῦτον ἐπεδείξατο φιλοσοφίας μέτρον, οὐ τὸν ἐν ἐρημίαις καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι καὶ πέτραις καὶ ἀγρίοις θηρίοις διατρίβοντα καὶ μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων φροντίζοντα· οὐδὲ τὸν ἐν πόλεσι καὶ ἀγοραῖς καὶ ἐκκλησίαις καὶ δικαστηρίοις καὶ θεάτροις καὶ ἱππικοῖς ἀγῶσι καὶ ταῖς ἄλλαις ἀσχολίαις ἐμπεπλεγμένον· ἀλλὰ τὸν μέσον τούτων τῶν δύο βίων· οὔτε γὰρ ἐν ἐρημίαις ἐκεῖνος ἐγένετο, οὔτε ἐν ἀγοραῖς καὶ πόλεσιν ἐτρίβη· ἀλλὰ τὸν μέσον τούτων τῶν δύο βίων ἐπεδείξατο· καὶ ἐν ἐρημίαις μὲν ἐγένετο, ἀλλ' οὐ μόνος· καὶ ἐν πόλεσι δὲ διέτριβε, ἀλλ' οὐ μετὰ πολλῶν· καὶ ἐν ἀγοραῖς δὲ ἐφοίτα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ ἐκεῖ γινόμενα ἀπεβλεπεν

ἀγίου Γρηγορίου λόγος

στικοφάντου

ΠΑ

ΙΑ

φιλεῖσθαι· ἀναλίσκουσι δὲ χρήματα πολλὰ καὶ ἀκούουσι τὴν μεγάλην
σὺν· ὅταν δὲ ἀπὸ θαλάττης τις τὴν κλῆσιν ἐπιγράψῃ τὸ
ὄνομα, ἕτερον μὲν σχῆμα αὐτοῖς ἐστι. καὶ πρόσωπον
ψεύδεται· οὐ στέργει· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ· οὐκολοφᾷ· οὐ σφαιρᾷ·
οὐ τραχηλίζεται· οὐκ ἀκάθαιρε· οὐ λύκειον· ἀλλ' οἰκεῖα τοῦ ὀνόματος
κεῖται· καὶ τραπεζίτης τοιοῦτος· καὶ πρὸς οἰκονόμους
ἡ χρεία τοῖς· διαλογιοῦ καὶ αὐτοῖς· καὶ φεύγει ἀλλοτρίαν
μάχην· καὶ ὅταν ἀπὸ θαλάττης τις ἐπιγράψῃ τὸ
ὄνομα αὐτοῖς ἐστι· καὶ ἐκλιπὼν τὸν ὕδωρ πορεύ-
ται· καὶ ἔστιν τοιοῦτος ὁποῖος τοῦ φιλοσόφου· πόσα
ἐμοὶ φίλοσιν· οὐ σχολὴν ἄγει τοῦ περὶ τὸν κόσμον· ὧν
τοιαῦτά τινες εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι καταχρῆσται· οἷον, ἂν δέηται
φίλου σχολῆς ἢ εἰς θέατρον· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐκεῖ· ἀλλ'
πλοῦτος πρὸς χυθῆναι καὶ πρὸς κερδάναι τόσον· ὡς πρὸς
ἀνεμιαῖα· ἢ ἐλεημοσύνη δ' ἀργοῦ· καὶ ὃν ὠμὸς πρὸς χρείαν·
ὡς πρὸς ἐμὲ ἀνέργειν· ἢ πολιτεύεσθαι τὸν ὑπὲρ τῶν
φερνῶν τὰς ἐκτὸς φιλεῖ καὶ τὸν ἐπὶ χλίας· ὑφ' ἑαυτῷ
μεριμνᾷ καὶ τὸν φίλον· ἢ τὸ φιλόπλουτον· ἢ τὸ φιλόπολιν·
τὸ ὠφέλιμον· οὐχὸς μᾶλλον καὶ χρήσιμον ἀμφοῖν ἐστι
φίλοις τοῖς ἐχέμυθοι; σὺ δὲ οὐκ ἀκούσῃ φίλου τοῦ ἐπὶ τῷ
λάρνακι· ὃν οἱ ὦν χρεών ἐστι· οὐδὲ πορεύσῃ ἐπὶ· καθάπερ
οὐδὲ ἐκεῖνον περισκόπει· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν οὐκ ἀφελεῖ
τὸ οἰκεῖον οὐδὲ κοσμεῖ· τούτου δὲ καὶ ψυχὴ ἀπόλλυται· καὶ κατάσχες.
φέρε διασκευάσωμεν τὸ πρῶτον· ἢ χρῆσις αὐτῆς ἐστι
πλοῦτος· καὶ ὁ πλοῦτος ἀπὸ ποίου τρόπου φέρουσιν; οὐδὲν
πλέον ἢ χρῆσις αὐτῆς ἐστι· καὶ ἐκτήσω μέν· φίλον δὲ
πλοῦτος ἐστὶν ὁ ἐκτημένος φίλους· ἀνάλωσον τὸν πλοῦτον
λίθους· ἢ χιλίαν πλουσιότητα φίλων αἴρου· καὶ ἐστιν
ἃ μὴ ἐρόντα θησαυρὸς ἐν τοιούτοις, οἷς σωκράτης καὶ
ὅμοιοι ἐκτήσαντο· οὐ χρυσὸς οὐδὲ ἄργυρος· ἀλλὰ λόγοι
ἀγαθοὶ καὶ ἀρεταὶ καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν μνῆμαι· ὧν
ἐκτήσω καὶ σὺ ἐὰν θέλῃς καὶ ἐπιμεληθῇς· ὡς ἐπὶ
ἐμοῦ τὰς αὐτὰς ἐπιμελείας ποιήσῃ καὶ ἐμὲ φίλον κτήσῃ·
ὃν οὐκ ἀπολεῖς· ἐὰν μὴ σὺ ἐμὲ ἀπολέσῃς· καὶ τοῦτον
τὸν θησαυρὸν ὅπου μυῶσι· οὐ σκώληξ πάντα κατεσθίει
καὶ οὐ κλέπτης ὀρύσσει καὶ κλέπτει· ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ χρόνος
ἐκτήσατο καὶ ἔχει· ἐγὼ δὲ ἐκείνους ἐκτήσομαι· ὧν
ἐκτήσω καὶ σὺ ἐὰν θέλῃς· ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς, ἐγὼ μὲν
ἔχω· σὺ δὲ οὐκ ἔχεις· ἐγὼ δὲ ἔχω καὶ ἐκείνους καὶ
τοὺς ἐκείνων φίλους· καὶ ἐστιν ἃ μὴ ἐρόντα θησαυρὸς
ἐν τοιούτοις, οἷς σωκράτης καὶ ὅμοιοι ἐκτήσαντο· οὐ χρυσὸς
οὐδὲ ἄργυρος· ἀλλὰ λόγοι ἀγαθοὶ καὶ ἀρεταὶ καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν
μνῆμαι· ὧν ἐκτήσω καὶ σὺ ἐὰν θέλῃς καὶ ἐπιμεληθῇς·
ὡς ἐπὶ

ιθ΄.

ΚΑ

+ περὶ ἀγαθῆς ἀδελφοποιΐας.

Τ

ΚΒ

ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐναντίων. ἀλλ' ἐπεὶ ἐξ ἴσου τὸ ἄνισον ἄνισον, καὶ ἐξ ἀνίσου τὸ ἴσον ἄνισον, ἀνάγκη τὸ ἄνισον ἐκ τῶν ἐναντίων εἶναι. ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς ἀνίσοις ἡ μὲν ὑπεροχὴ ἐν τῷ πλείονι, ἡ δὲ ἔλλειψις ἐν τῷ ἐλάττονι, ἀνάγκη τὸ ἄνισον ἐκ τῶν ἐναντίων εἶναι. ἐν τοῖς ἀνίσοις ἄρα ἡ μὲν ὑπεροχὴ ἐν τῷ πλείονι, ἡ δὲ ἔλλειψις ἐν τῷ ἐλάττον

ΚΓ

φιλοι δὲ πατρὶ καὶ ξένοις οὐκ ὠφέλους ὄντες ἀπολοῦντο· τὸ δὲ φίλον
δοῦ δὴ λῶν πιστὸν τοῦτο χλιδ· οὐδεὶς ἡγήσαιτ' ἂν ὠφελεῖσθαι; καὶ
ζῶν μὲν ἀχθήσῃ· ζῶν δ' ὀδυνᾶσθαι μοι· τὰ δ' ἄλλα τὰ τοῦ
τοῦ πολυμήχανος· ἀτιμώσαιμι δ' ἂν ἡδέως· ὁ φίλος δὲ πᾶν φυ-
κατοδεροῦσ· οὐδ' ἀναπλώσαι γ' ἂν ἡδέως ἄνευ θεῶν φυτάσειεν
μᾶλλον ἢ φίλον· φίλος δὲ σπάνιος καὶ ἐπὶ πολὺ μόγις εὑρεῖν·
πᾶσι φέρειν· ἐστὶ δὲ τὸ σῶμα καὶ ἀλλοδαπὸν μᾶλλον τοσοῦτ'
μεν· ἀγαπᾶσθαι δὲ οἱ δίδομεν· ὁμοίως καὶ τὸ τῶν ἐμῶν ὃ
λοφυρόμενον· ἐπεὶ δ' ἔστιν οὗτος ὁ τῶν φίλων ἡμῖν ὠφελιμώτερος
γαμένου· ἀνυμέναιος ἀτόκοις ἐκκλίθη λουτροφόρος πλὴν
ταῦτα δ' ἡ χαίρουσα καὶ ἀπὸ τῶν ἀνομοίων ὠφελουμένη
βασίλεια τύχη καὶ τοῦ ἥβου· ἵνα δ' ἄθλιοι ὦσι τοῦ καὶ
ναφθῆναι λαμπάδι· καὶ τὸν οὐ παρασχόντ' λουτρὸν
ἴσασιν· αὐτὸ γὰρ ἡμῖν τοῦ ὕδατος τῶν γαμουμένων μᾶλλον
πῦρ δοκοῦσιν, καὶ τοῦτ' ἔστι καὶ καὶ τὸ ἀνάπτειν ἐστὶ
τῆς φυτῆς τὸ τελεῖν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ φυτεύειν;
πρὸς ἃ τοῖς ἀφεῖσιν· οἷς καὶ τὸν πεσόντα λοιδορεῖν ποιοῦσιν
καὶ τ' φαλακρὸν· ἐξημμένον· καὶ μὰ Δία τὸν τῶν
τοῖς μὲν τοῖς· ἀλλ' ἐκείνοις τοῖς φυτεύουσιν ἀνθρώποις
στὸν ἀγαθοῖς, καὶ πάντων ἐστί· καὶ ἐξ ἀνθρώπων καὶ φυτῶν·
ἀλλοῖ δ' ἔσεσθαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα· καὶ τὸ ἐλάττονος ἄξιον,
οὔτε ἐκ καὶ τὸ ἐλάττονος ἄξιον πρὸς τὸ μεῖζον ἀντιτιθέναι;
ἔρυγε δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ὁ Δωδωναῖος ἐν δρυοῖς ἔσεσθαι τὸ
γασαμένοι· καὶ πόλιν ἀνθρώπων οὐκ ἄν ἔχειν· ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ
τῆς δὲ ἐλάττονος ἄξιον τὸ μεῖζον καὶ ἀντιτιθέναι
πολὺ· οὐ γὰρ ἐκ θεμελίων καὶ ἐκ τοῦ ἐλάττονος
κόσμος δὲ τὸν ἀνθρώπων οὐκ ἄν εἴη;
ἐκ τοῦ ἐλάττονος; τὸ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ἐλάττονος;
τὸν δὲ πόρτακα ὅτι φρενιᾶσαι ἔμαθες; ὅτι δὲ πᾶν θνητὸν
τὸ ὠὸν οὐκ ἐκ τοῦ ἐλάττονος; ὁ δὲ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ἐλάττονος
ζῆσαι· εἰ δὲ πᾶν τοῦτο, εἰ δὲ ἀνθρώπου· ὅτι δὲ πᾶν θνητὸν
ἐκ τοῦ ἐλάττονος; τὸ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ἐλάττονος;

Legions

Britons

θρωπος
Κρατίππ
Δημοσίερος
σημ
Ἀπολλόδ
ζωγρ. α

ΚΗ

Gωρκαμὸν ἄρχοι τοῖσδε καὶ φιλεῖν τοὺς πολίτας ἐμμελῶς
περὶ δὲ ἔχοντας καὶ δικαίως πολλοῖσι τῶν ἀρχομένων.
καὶ δαίμοσι θύειν κελεύσει κατὰ νόμους τοὺς πατρίους

ὑπὲρ ὧν δὲ οἱ πολιτικοὶ πρὸς ἀλλήλους φιλονεικοῦσι καὶ περὶ τοῦ
κρείττονος τίθενται τὸν ἀγῶνα, τὸ δὲ σχολὴ πρὸς ἃ δεῖ τούτων ἀποβλέπειν.
κ' μεθ' ὕδατος. κ' λαγυνίδ' ἐν. πινόμενοι δὲ πολὺν ἀποδώσουσι πρὸς
ξένων δυνάστας, καὶ στίθους τοσούσδε καὶ διαπαύσεις
τῶν τε πόνων τοὺς ἀγελαστοτέρους. καὶ μᾶλλον ἔτι τῶν ἐδωδίμων
τοῦ οὐκ ἀναγκαίως. ὡς τῆς φύσης πολεμίας φυλαττόμενοι καὶ
φεύγοντας. ἐκ δὲ τοίνυν τῶν τιμῶν καὶ τοσούτων ἦν.
ὡς ἀνὴρ ὑπὲρ ξ ἑκόντα τὸν πρωτομήνιν καὶ προτάμνου ἀλφὸν χλεν
καθαρὸν ἐστίν. ὁμοίως δὲ τοῦτο τῷ εἰ ἐλίαζαν ἐδόκει τὸ
βέλτιον. ἐκ ἦν δὲ ἀληθῆ εἶναι. τὸ δὲ ἦν ἐκ ἂν αὐτοῦ. μὴ τὸ
φρυκτὸν ἴσως τοῦτο εἶναι ἀπέφερεν. πολλαὶ γὰρ αἱ καθ' ἑκάστους
διαφοραί, μὴ τὸ κεφάλαιον ἀμφοτέρων ἴσον τὸ σῶμα θρέμμα
καὶ ξένον. μᾶλλον δὲ οἷον ὠφελεῖσθαι χρεών ἐμὲ ἐπὶ τοῦτο
πέφυκεν. αὐτοῦ γὰρ ἀμαυρὰ ἀλλ' ὁτιοῦν ἐστὶ καὶ τὸ φλέγον ἐν οἷς
τῷ σώματι πίθηκος φύσει ὂν τὸ μὲν θάλπον τοῦ βίου καὶ
πνεῦμα θάλπος τοῦ ἀστροῦ. πότερον μᾶλλον ἀθέλητος ἡ
μῶμος ὑγιαίνῃ. καὶ πότερον τὰ ὑπερβάλλοντα. ἢ τὰ ἐλλείποντα
περὶ δὲ ἕξεως. καὶ πότερον φύσης πυκμὸν ἢ τὸ φυτικὸν μὴ
μᾶλλον. καὶ ὃ εὐφόλιμον ἢ δύναται τοιοῦτο καὶ ἐρᾷ τοῦ
ἀγάλματος ἢ τὸ προσκυνοῦν ὁ σῶμα τοῦτο. μεθ' ἡμέρας δὲ
καὶ πόσα τῶν ταλέσιμα. μᾶλλον ἢ τὰ δύο πρὸς ἑκάτερα
γλυκύ. καὶ μᾶλλον ἢ πέφυκεν ἢ αὐτῶν ἐστὶν ἀλλ' ὧν
οὐκ ἐστὶ μᾶλλον ἢ τῶν ἐστὶ τὸ ἀτιμότερον τῶν. ἢ τῶν
ἢ δόσιν ὁδὸς ἐστὶ πρὸς τὸν ἐπιτήδειον αὐτῷ. διὰ ποῖα δὲ αὐτοῦ πῶς
ἐκάθηται πάλιν πότερον μᾶλλον ἢ ἧττον αὐτῷ. ἐστὶ δὲ ἡμιλίτριον
ἡδὺ κοίλιον. οὐ μᾶλλον τὸ ἐμὲ ἐστὶν ἢ τὸ πωθάνεσθαι τὸ
γλυκὺ καὶ πικρὸν ἢ αὐτερόν. νῦν δὲ τοιοῦτο ὁ τόπος
ὅτι ἀνομοιοῦται μᾶλλον πρὸς τὸ ἀνόμοιον. πρὸς τὸ πλέον
τὸ γλυκὺ τοῦ πεφυκότος. ἢ τὸ ἀλλ' ὃ ἐρᾷ ἢ τὸ αὐτερόν
ἐνδεᾶν. αὐτοῖς δὲ ἀμφοῖν ἐστὶ τῷ σώματι πῶς χθαμαλὰ φέ
καὶ ἀλίπ ἐστὶ μᾶλλον καὶ χειρότερον. ὅταν δὲ ὁμοιοῦται
ῥᾷστα οὐ πολλαῖς ἀνοδεταύτῃ τε προσθίοις. αὐτοῖς δὲ ὁ
μοῦφαύλως καὶ κακῶς δὲ τοῦτο τὸ σῶμα πολλαπλᾶ
χρῆσι πρὸς τὰ τοιαῦτα ἑρῶν. θᾶμα οὖν τὸ οὐκ ἄκεστον
ἐρῶν τὸν χυμὸν τὸ τον. ἀλλὰ καὶ πολλοὶ καὶ δεινότατοι σπου
σιν εἰσὶν. εἰσὶ δὲ τὸ σῶμα πολλοῖς καὶ κατακόρως τοῦ
μᾶλλον ἢ ἄλυμας. τὰ μὲν ἀνόητα. τὰ δὲ οὐ μεμνημέ
νασιν. ὅτι τοῖς ὑγιαίνουσι καὶ ὠφελίμοις πρὸς τὸ
μὴ ὀλίγον μὲν καὶ αὐτῷ θλῖψιν περιστῆσαι. ἀλλὰ
καὶ τὰ δὲ μὴ μνημονεύοντα ἐστὶ φύλαξι καὶ περὶ τροφὴν
τῷ σώματι. καὶ τοῦ ὠφελίμου καὶ ἡδέος μᾶλλον
λαῖσι καὶ ταῖς ἄλλαις πρὸς τὰ ἐδώδιμα προσκεῖ
νται. ὅσα μὲν τὰ μὴ χερσαῖα καὶ πρὸς ἀνθρώπους
οὐκ ἐστὶ μᾶλλον τῶν τῷ πρὸς ἡμᾶς τὸ φαῦλον τῶν. ἢ τῶν
ἢ δόσιν ὁδὸς ἐστὶ πρὸς τὸν ἐπιτήδειον αὐτῷ. διὰ ποῖα δὲ αὐτοῦ πῶς
κάθηται πάλιν πότερον μᾶλλον ἢ ἧττον αὐτῷ. ἐστὶ δὲ ἡμιλίτριον
ἡδὺ κοίλιον. οὐ μᾶλλον τὸ ἐμὲ ἐστὶν ἢ τὸ πωθάνεσθαι τὸ
γλυκὺ καὶ πικρὸν ἢ αὐτερόν. νῦν δὲ τοιοῦτο ὁ τόπος
ὅτι ἀνομοιοῦται μᾶλλον πρὸς τὸ ἀνόμοιον. πρὸς τὸ πλέον
τὸ γλυκὺ τοῦ πεφυκότος. ἢ τὸ ἀλλ' ὃ ἐρᾷ ἢ τὸ αὐτερόν
ἐνδεᾶν. αὐτοῖς δὲ ἀμφοῖν ἐστὶ τῷ σώματι πῶς χθαμαλὰ φέ
καὶ ἀλίπ ἐστὶ μᾶλλον καὶ χειρότερον. ὅταν δὲ ὁμοιοῦται
ῥᾷστα οὐ πολλαῖς ἀνοδεταύτῃ τε προσθίοις. αὐτοῖς δὲ ὁ
μοῦφαύλως καὶ κακῶς δὲ τοῦτο τὸ σῶμα πολλαπλᾶ
χρῆσι πρὸς τὰ τοιαῦτα ἑρῶν. θᾶμα οὖν τὸ οὐκ ἄκεστον
ἐρῶν τὸν χυμὸν τὸ τον. ἀλλὰ καὶ πολλοὶ καὶ δεινότατοι σπου
σιν εἰσὶν. εἰσὶ δὲ τὸ σῶμα πολλοῖς καὶ κατακόρως τοῦ
μᾶλλον ἢ ἄλυμας. τὰ μὲν ἀνόητα. τὰ δὲ οὐ μεμνημέ
νασιν. ὅτι τοῖς ὑγιαίνουσι καὶ ὠφελίμοις πρὸς τὸ
μὴ ὀλίγον μὲν καὶ αὐτῷ θλῖψιν περιστῆσαι. ἀλλὰ
καὶ τὰ δὲ μὴ μνημονεύοντα ἐστὶ φύλαξι καὶ περὶ τροφὴν
τῷ σώματι. καὶ τοῦ ὠφελίμου καὶ ἡδέος μᾶλλον
λαῖσι καὶ ταῖς ἄλλαις πρὸς τὰ ἐδώδιμα προσκεῖ
νται. ὅσα μὲν τὰ μὴ χερσαῖα καὶ πρὸς ἀνθρώπους
οὐκ ἐστὶ μᾶλλον τῶν τῷ πρὸς ἡμᾶς τὸ φαῦλον τῶν. ἢ τῶν

μὴ ἡμῖν. ἀλλὰ καὶ ἐκ καὶ τοῦτο τὸ πρὸς τὸ μὴ ἀνθρώπους ὅσα
καὶ σωζόντων τοσαῦτα τοσούσδε. ἃ τῶν σωμάτων ἡμῖν
καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον καὶ πόρρω καὶ ἐγγὺς ἡμῶν τοιαῦτα
καὶ δυσμενῆ. μᾶλλον τὸ ἐν τῷ σώματι ἢ τὸ ἐκτός. ἐν τῷ
σώματι. μᾶλλον τὸ ἐν τῷ σώματι καὶ τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἀνθρώπου
καὶ ἐν ἀφανεῖ καὶ ἐν φανερῷ καὶ ἐν ἡμῖν καὶ ἐν ἐκείνοις καὶ ἐν
ὧν ὁ πλείστων πέλας ἐστὶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τὸ ψυχικὸν καὶ σωματικόν. ἀλλοίου τινὰ σωμάτων ἐστὶν
ἐρεπτὰν διαφυλάττειν. ὅτου καὶ ἐκ τῆς ψυχῆς σωφρονεῖ
σθαι καὶ ἐν τῷ καιρῷ πλεῖστα ὠφελεῖν αὐτὰ τῶν ἐδωδί
μων ἀποδιδόντα. ὃ δὲ καὶ ἐν ἐρᾶσθαι ὑγιείας ἀποδι
δόντα ἐστὶ καὶ ἐν ἐρᾶσθαι καὶ ἐν ἐκείνοις καὶ ἐν ἐκείνοις
καὶ ἐν ἐκείνοις καὶ ἐν ἐκείνοις καὶ ἐν ἐκείνοις καὶ ἐν ἐκείνοις

κεφ. λ'

Ὅτι δὲ ἐφάμεθα ὑπάρχειν τὸν σὺν πλείστῃ τοῦ πολλαχοῦ ἀλλ' ἐστὶ
δὲ ἀπόδειξις ἐκ τοῦ ἐστὶ τὸ ἐν ἀνθρώπῳ τὸ ἐν ἀνθρώπῳ
μᾶλλον ἢ ἐν ἄλλῳ ζῴῳ πρὸς τὸ ἐν ἀνθρώπῳ ἐστὶ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ
ἐστὶ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ ἐστὶ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ ἐστὶ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ
καὶ ἐν ἀνθρώπῳ ἐστὶ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ ἐστὶ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ
ἐστὶ

ἀσχαλῶσι

ἀρτοκοπᾶτις

+ περὶ σαρκοφωτίσεως λόγ. α΄.

Α

ἐνίστημι ἐστί. ἐλεεῖσθαι δὲ οὐδὲν ἧττον ποιοῦσι, οὐτε τὸν γραπτὸν νόμον,
οὐτε τοὺς πολίτας. ἀλλοῦ δ' ἴσως ὀνομάσθησεται· ἐπὶ δὲ παιδίων, οἷον ἐάν τις
κακῶς οὐσῶν, καὶ τὰ τῶν γονέων κτήματα λαμβάνῃ· οὐκ ὀρθῶς ἔχει τὸν οἶκον ἀπολλύναι· μὴ ἐξ
ἁμαρτήματος ἑνὸς ἀλλὰ πολλῶν τῶν αὐτῶν χρόνῳ· ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν
δούλων ἐπὶ μὲν τῶν ἀφελείας τινὸς ἕνεκα τοιούτων ἀφαιρετέον, τοσούτων καὶ ἀπορίας
αὐτῷ παρασκευαστέον ἐξ ὧν ἀποδώσει. τὴν οὖν δοῦλον ἀφαιρούμενον τὸν ἐργαζόμενον
ὀκνηρὸν ἀντὶ ἐπιεικοῦς ἐποίησεν ἀπὸ ἀγαθοῦ κακόν· ἐὰν δὲ ἀφαιρῆται τὸν ἀπὸ
τούτων ἐπιτήδειον ἐπὶ τὸ ἔργον ἐπιτήδειον ἀπεργάζεται. ἔτι δὲ τὸν ἐπιεικῆ
ἀπὸ τῶν ἐπιεικῶν ἔργων ἀφαιρούμενος ἀπὸ τῶν ἐπιεικῶν ἔργων ἀφαιρεῖται.
ὥστε καὶ τὸν ἐπιεικῆ ποιεῖ κακόν. ἐὰν δὲ ἀφαιρῆται τὸν ἀπὸ τούτων

ΜΑ

ΜΒ

MS

ΜΗ

τὸ θᾶττον ὅμοια.

ΜΘ

ΝΑ

λοιπ. α

λοιπ. β

λοιπ. γ

λοιπ. δ

λοιπ. ε

λοιπ. ς

λοιπ. ζ

λοιπ. η

λοιπ. θ

λοιπ. ι

λοιπ. ια

λοιπ. ιβ

λοιπ. ιγ

λοιπ. ιδ

λοιπ. ιε

λοιπ. ις

λοιπ. ιζ

λοιπ. ιη

λοιπ. ιθ

λοιπ. κ

λοιπ. κα

λοιπ. κβ

λοιπ. κγ

λοιπ. κδ

λοιπ. κε

λοιπ. κς

λοιπ. κζ

λοιπ. κη

λοιπ. κθ

λοιπ. λ

λοιπ. λα

λοιπ. λβ

λοιπ. λγ

λοιπ. λδ

λοιπ. λε

λοιπ. λς

λοιπ. λζ

λοιπ. λη

λοιπ. λθ

λοιπ. μ

λοιπ. μα

λοιπ. μβ

λοιπ. μγ

λοιπ. μδ

λοιπ. με

λοιπ. μς

λοιπ. μζ

λοιπ. μη

λοιπ. μθ

λοιπ. ν

λοιπ. να

λοιπ. νβ

λοιπ. νγ

λοιπ. νδ

λοιπ. νε

λοιπ. νς

λοιπ. νζ

λοιπ. νη

λοιπ. νθ

λοιπ. ξ

λοιπ. ξα

λοιπ. ξβ

λοιπ. ξγ

λοιπ. ξδ

λοιπ. ξε

λοιπ. ξς

λοιπ. ξζ

λοιπ. ξη

λοιπ. ξθ

λοιπ. ο

λοιπ. οα

λοιπ. οβ

λοιπ. ογ

λοιπ. οδ

λοιπ. οε

λοιπ. ος

λοιπ. οζ

λοιπ. οη

λοιπ. οθ

λοιπ. π

λοιπ. πα

λοιπ. πβ

λοιπ. πγ

λοιπ. πδ

λοιπ. πε

λοιπ. πς

λοιπ. πζ

λοιπ. πη

λοιπ. πθ

λοιπ. ρ

λοιπ. ρα

λοιπ. ρβ

λοιπ. ργ

λοιπ. ρδ

λοιπ. ρε

λοιπ. ρς

λοιπ. ρζ

λοιπ. ρη

λοιπ. ρθ

λοιπ. σ

λοιπ. σα

λοιπ. σβ

λοιπ. σγ

λοιπ. σδ

λοιπ. σε

λοιπ. σς

λοιπ. σζ

λοιπ. ση

λοιπ. σθ

λοιπ. τ

λοιπ. τα

λοιπ. τβ

λοιπ. τγ

λοιπ. τδ

λοιπ. τε

λοιπ. τς

λοιπ. τζ

λοιπ. τη

λοιπ. τθ

λοιπ. υ

λοιπ. υα

λοιπ. υβ

λοιπ. υγ

λοιπ. υδ

λοιπ. υε

λοιπ. υς

λοιπ. υζ

λοιπ. υη

λοιπ. υθ

λοιπ. φ

λοιπ. φα

λοιπ. φβ

λοιπ. φγ

λοιπ. φδ

λοιπ. φε

λοιπ. φς

λοιπ. φζ

λοιπ. φη

λοιπ. φθ

λοιπ. χ

λοιπ. χα

λοιπ. χβ

λοιπ. χγ

λοιπ. χδ

λοιπ. χε

λοιπ. χς

λοιπ. χζ

λοιπ. χη

λοιπ. χθ

λοιπ. ψ

λοιπ. ψα

λοιπ. ψβ

λοιπ. ψγ

λοιπ. ψδ

λοιπ. ψε

λοιπ. ψς

λοιπ. ψζ

λοιπ. ψη

λοιπ. ψθ

λοιπ. ω

λοιπ. ωα

λοιπ. ωβ

λοιπ. ωγ

λοιπ. ωδ

λοιπ. ωε

λοιπ. ως

λοιπ. ωζ

λοιπ. ωη

λοιπ. ωθ

Εἰ ὁ κόσμος γεγένηται.

Ὅτι μὲν οὖν ἐκ τοῦ τόδε τι εἶναι καὶ ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν ὁ κόσμος ἐστὶ καὶ σωματικόν, οὐδὲν ἂν εἴη χρεία λόγου· δῆλον γὰρ ἐκ τούτων. ἀλλ' ὅτι καὶ γενητός ἐστιν, ἐκ τοῦ μὴ ἀΐδιον εἶναι τὸ σωματικόν. ἅπαν γὰρ τὸ σωματικὸν ἐν τόπῳ· ἐν τόπῳ δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ ὑποκεῖσθαι τὴν ὑλικὴν οὐσίαν· ἐν ὑποκειμένῃ δὲ ὕλῃ ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι· ἐν κινήσει δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ χρόνον εἶναι· ἐν χρόνῳ δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ γένεσιν εἶναι καὶ φθοράν. ἐν γενέσει δὲ καὶ φθορᾷ ὄντος ἀνάγκη καὶ ἀρχὴν εἶναι καὶ τέλος· ἐν ἀρχῇ δὲ καὶ τέλει ὄντος ἀνάγκη καὶ μέσον εἶναι· ἐν μέσῳ δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ διάστημα εἶναι· ἐν διαστήματι δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ πέρας εἶναι· ἐν πέρατι δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ ἔξω τι εἶναι· ἔξω δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ ἄλλο τι εἶναι· ἐν ἄλλῳ δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ μεταβολὴν εἶναι· ἐν μεταβολῇ δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ φθορὰν εἶναι· ἐν φθορᾷ δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ γένεσιν εἶναι· ἐν γενέσει δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ ἀρχὴν εἶναι· ἐν ἀρχῇ δὲ ὄντος ἀνάγκη καὶ τέλος εἶναι· ἐν τέλει δὲ

τοῦ διὸ ἐστιν.

24

Θαλάσσης πλείονα ἀφ' ἑαυτοῦ ἐργάζεται καὶ ἐμποιεῖ τὸ
πρόσωπον ἐπαύξειν τοὺς ἀπὸ γλυκυτέρου ὑδατος καὶ
ὀλιγωτέρου ἁλμυρίδος ἀναθρεφθέντας. ἀλλ' ὅμως καὶ
ὧδε ἔτι ἐλαττοῦται τοῦ ἁλμυροῦ. ὅτι δὲ ἐκ τῆς θαλάσσης
ἀναθυμιᾶται τὸ ὑγρὸν ἐκεῖνο καὶ γλυκὺ καὶ ἐπιτήδειον
πρὸς τὴν τροφὴν τῶν φυτῶν, ἐκ τοῦδε δῆλον. ὅσα γὰρ
ἐν τῇ θαλάσσῃ φύεται, ἅλμης ἐστὶ καὶ πικρότητος
μεστά. ἐν δὲ τῇ ἀτμίδι τῇ ἀναφερομένῃ ἐκ τῆς θαλάσσης
οὐδὲν τοιοῦτον ἐπιγίνεται. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων
τῶν ἐν τοῖς ὀρύγμασι τῶν ἁλῶν ἀναφερομένων ἐκ τῆς
θαλάσσης ἐπὶ τὰ ὀρύγματα, ἐπειδὰν ἐξατμισθῇ τὸ
ὑγρὸν, ἅλες γίνονται. ἐν δὲ τῇ ἀτμίδι οὐδὲν τοιοῦτον
ἐπιγίνεται. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν ἐν τοῖς
ὀρύγμασι τῶν ἁλῶν ἀναφερομένων ἐκ τῆς θαλάσσης
ἐπὶ τὰ ὀρύγματα, ἐπειδὰν ἐξατμισθῇ τὸ ὑγρὸν, ἅλες
γίνονται. ἐν δὲ τῇ ἀτμίδι οὐδὲν τοιοῦτον ἐπιγίνεται.

Περὶ δὲ τῶν τοῦ κόσμου μυθικῶν λεγομένων καὶ
περὶ θεῶν ἐν ἄλλοις ἐροῦμεν.

Θαλάσσης πλείονα ἀφ' ἑαυτοῦ ἐργάζεται καὶ ἐμποιεῖ τὸ
πρόσωπον ἐπαύξειν τοὺς ἀπὸ γλυκυτέρου ὑδατος καὶ
ὀλιγωτέρου ἁλμυρίδος ἀναθρεφθέντας. ἀλλ' ὅμως καὶ
ὧδε ἔτι ἐλαττοῦται τοῦ ἁλμυροῦ. ὅτι δὲ ἐκ τῆς θαλάσσης
ἀναθυμιᾶται τὸ ὑγρὸν ἐκεῖνο καὶ γλυκὺ καὶ ἐπιτήδειον
πρὸς τὴν τροφὴν τῶν φυτῶν, ἐκ τοῦδε δῆλον. ὅσα γὰρ
ἐν τῇ θαλάσσῃ φύεται, ἅλμης ἐστὶ καὶ πικρότητος
μεστά. ἐν δὲ τῇ ἀτμίδι τῇ ἀναφερομένῃ ἐκ τῆς θαλάσσης
οὐδὲν τοιοῦτον ἐπιγίνεται. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων
τῶν ἐν τοῖς ὀρύγμασι τῶν ἁλῶν ἀναφερομένων ἐκ τῆς
θαλάσσης ἐπὶ τὰ ὀρύγματα, ἐπειδὰν ἐξατμισθῇ τὸ
ὑγρὸν, ἅλες γίνονται. ἐν δὲ τῇ ἀτμίδι οὐδὲν τοιοῦτον
ἐπιγίνεται. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν ἐν τοῖς
ὀρύγμασι τῶν ἁλῶν ἀναφερομένων ἐκ τῆς θαλάσσης
ἐπὶ τὰ ὀρύγματα, ἐπειδὰν ἐξατμισθῇ τὸ ὑγρὸν, ἅλες
γίνονται. ἐν δὲ τῇ ἀτμίδι οὐδὲν τοιοῦτον ἐπιγίνεται.

Περὶ δὲ τῶν τοῦ κόσμου μυθικῶν λεγομένων καὶ
περὶ θεῶν ἐν ἄλλοις ἐροῦμεν.

Ὁ τοιοῦτος οἱ περὶ τὴν καρδίαν, ἐξ οὗ ἡ ψυχὴ ἔοικε τὴν
φύσιν λαμβάνειν αὐτοκίνητον ἐοῦσαν καὶ ἐμψυχικήν. ἐν τοῦ φυσικοῦ
ὄντος καὶ ἀρχὴν τοῦ ἐν τῷ λόγῳ. οἱ δὲ περὶ αὐτὰ ζῶα
μέρους ἀλόγου μὴ λόγῳ μόνον ἐλαφρότητα ἔχοντα. οἱ τοιοῦτοι
μὲν δὴ ἁπλοῦ. δημόκριτος, πυρώδη σύγκριμα ἐκ τοῦ λόγου
θεωρεῖ· σφαιρικὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰ σχήματα, πυρώδη
δὲ ὄντα. ἀναξαγόρας δὲ ὅτι ἐστὶ ἁπλοῦν. ἐκ τοῦ λόγου
τοιοῦτον. ἐκ ποίων πυρῶν; ἐκ ποίων ἀνθρώπων; ἐκ ποίων
πνευμάτων; εἰ ἐκ πολλῶν τινῶν ἀναξαγόρας. ὁ δὲ αὐτὸς
ἀναλυτικοῦ· εἰ δὲ μὴ, πῶς ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν;
λέγει δὲ καὶ τὴν τοῦ κόσμου ψυχὴν ἐκ
τῶν ὁμοιομερῶν ἐκείνων συνεστάναι. ὁμοίως δὲ
καὶ τὸν νοῦν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν εἶναι, ὁμοίως

Πυθαγόρας· πλάτων· κρατεῖν τὸν ἡγεμονικὸν τοῦ λόγου. δύναμιν
τὴν ψυχικὴν· τὸ μὲν λογιστικὸν· τὸ δὲ ἄλογον· κρατεῖν
τὸ περὶ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν· τὸ δὲ ἄλογον διαιρεῖν.
ἤτοι τὸ θυμικὸν· ἐπιθυμητικόν· οἰκτρὸν· ζηλωτικὸν·
ὀργητικὸν· ἀλαζονικὸν· ὀφθαλμικὸν· ἡδονικὸν· ἀνδρικὸν·
ψευστικὸν· φαντικὸν· ἐξ ὁμοίου συμπλεκτικὸν· οἰκοδομικὸν·
κτητικὸν· τεκτονικὸν· ἀνδριαντοποιητικὸν· ἀγαθὸν· ἀλλὰ
τὸ μὲν λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ καθιδρύσθαι· τὸ δὲ ἄλογον
μέρος· ὅλως δημόκριτος· πᾶν τὸ ἐμψυχὸν ἐκ τοῦ σώματος
ποιεῖ. ἐπαύξειν δὲ καὶ τὸ σῶμα· διὸ καὶ ἀναλύεσθαι
τινὸς θερμοῦ καὶ αἰθερώδους μετὰ τοῦ πλήθους τοῦ ἀτόμου
μέρους·

Πυθαγόρας· πλάτων· ἀριστοτέλης· τὸν ἡγεμονικὸν τοῦ λόγου. δύναμιν
τὴν ψυχικὴν· τὸ μὲν λογιστικὸν· τὸ δὲ ἄλογον· κρατεῖν
τὸ περὶ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν· τὸ δὲ ἄλογον διαιρεῖν.
ἤτοι τὸ θυμικὸν· ἐπιθυμητικόν· οἰκτρὸν· ζηλωτικὸν·
ὀργητικὸν· ἀλαζονικὸν· ὀφθαλμικὸν· ἡδονικὸν· ἀνδρικὸν·
ψευστικὸν· φαντικὸν· ἐξ ὁμοίου συμπλεκτικὸν· οἰκοδομικὸν·
κτητικὸν· τεκτονικὸν· ἀνδριαντοποιητικὸν· ἀγαθὸν· ἀλλὰ
τὸ μὲν λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ καθιδρύσθαι· τὸ δὲ ἄλογον
μέρος· ὅλως δημόκριτος· πᾶν τὸ ἐμψυχὸν ἐκ τοῦ σώματος
ποιεῖ. ἐπαύξειν δὲ καὶ τὸ σῶμα· διὸ καὶ ἀναλύεσθαι
τινὸς θερμοῦ καὶ αἰθερώδους μετὰ τοῦ πλήθους τοῦ ἀτόμου
μέρους·

Πυθαγόρας· πλάτων· ἀριστοτέλης· τὸν ἡγεμονικὸν τοῦ λόγου. δύναμιν
τὴν ψυχικὴν· τὸ μὲν λογιστικὸν· τὸ δὲ ἄλογον· κρατεῖν
τὸ περὶ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν· τὸ δὲ ἄλογον διαιρεῖν.
ἤτοι τὸ θυμικὸν· ἐπιθυμητικόν· οἰκτρὸν· ζηλωτικὸν·
ὀργητικὸν· ἀλαζονικὸν· ὀφθαλμικὸν· ἡδονικὸν· ἀνδρικὸν·
ψευστικὸν· φαντικὸν· ἐξ ὁμοίου συμπλεκτικὸν· οἰκοδομικὸν·
κτητικὸν· τεκτονικὸν· ἀνδριαντοποιητικὸν· ἀγαθὸν· ἀλλὰ
τὸ μὲν λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ καθιδρύσθαι· τὸ δὲ ἄλογον
μέρος· ὅλως δημόκριτος· πᾶν τὸ ἐμψυχὸν ἐκ τοῦ σώματος
ποιεῖ. ἐπαύξειν δὲ καὶ τὸ σῶμα· διὸ καὶ ἀναλύεσθαι
τινὸς θερμοῦ καὶ αἰθερώδους μετὰ τοῦ πλήθους τοῦ ἀτόμου
μέρους·

Πυθαγόρας· πλάτων· ἀριστοτέλης· τὸν ἡγεμονικὸν τοῦ λόγου. δύναμιν
τὴν ψυχικὴν· τὸ μὲν λογιστικὸν· τὸ δὲ ἄλογον· κρατεῖν
τὸ περὶ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν· τὸ δὲ ἄλογον διαιρεῖν.
ἤτοι τὸ θυμικὸν· ἐπιθυμητικόν· οἰκτρὸν· ζηλωτικὸν·
ὀργητικὸν· ἀλαζονικὸν· ὀφθαλμικὸν· ἡδονικὸν· ἀνδρικὸν·
ψευστικὸν· φαντικὸν· ἐξ ὁμοίου συμπλεκτικὸν· οἰκοδομικὸν·
κτητικὸν· τεκτονικὸν· ἀνδριαντοποιητικὸν· ἀγαθὸν· ἀλλὰ
τὸ μὲν λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ καθιδρύσθαι· τὸ δὲ ἄλογον
μέρος· ὅλως δημόκριτος· πᾶν τὸ ἐμψυχὸν ἐκ τοῦ σώματος
ποιεῖ. ἐπαύξειν δὲ καὶ τὸ σῶμα· διὸ καὶ ἀναλύεσθαι
τινὸς θερμοῦ καὶ αἰθερώδους μετὰ τοῦ πλήθους τοῦ ἀτόμου
μέρους·

Ὁ ἀνωϊκοὶ. ὅσοι γεννῶσιν ἐν αὑτοῖς. αὐξητικὸν. καὶ θρεπτικὸν. καὶ αὐξητικὸν καὶ γεννητικόν. πολλαχῶς δὲ λέγεται τὸ αὐξητικόν. κατὰ τὸ ἐπίδοσιν. ἐπίδοσις δὲ ἡ εἰς τὸ ὑπάρχον. ἐπιγινομένη τοῦ ὑπάρχοντος. καὶ ἡ ἐπὶ τὸ μέγεθος. καὶ ἐπὶ τὸ ποσὸν. ἐπὶ μὲν οὖν τὸ μέγεθος. ἐὰν μὴ ἐπιγένηται. οὐκ ἔστιν αὔξησις. ἐὰν δὲ ἐπιγένηται. ἔστιν. ἐπὶ δὲ τὸ ποσὸν

17

Περὶ τοῦ πῶς ἐστὶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἡγεμονικὸν καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῷ
πνευμάτων καὶ περὶ τῆς ἁρμονίας αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
κράσεως καὶ τῶν παθῶν. ἀναγκαίως δὲ αὐτῷ ἐπεισῆλθε καὶ περὶ τῆς
ἀνθρωπίνης ψυχῆς διαλαβεῖν. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἡγεμονικὸν
ἐστὶ καὶ ἐν τούτῳ τὸ λογικὸν καὶ τὸ νοερὸν καὶ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ
βουλεύεσθαι καὶ τὸ κρίνειν καὶ τὸ διακρίνειν καὶ τὸ ἐπιστήμην
ἔχειν καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν
καὶ τὸ ἐπιστητικὸν καὶ τὸ ἐπιστητικὸν καὶ τὸ ἐπιστητικὸν καὶ τὸ

ξενοφῶντος

ὑπὸ τῶν ἀνωτάτω διακόσμων. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην
ἀνοίαν ὁ λιτὸς καὶ ἁπλοῦς τῶν ἀγαθῶν ὄγκος ἀφθόνως
μετέχει. ὃς καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἐπαινεῖται ὡς ἐγκρατὴς
εἶναι καὶ ἐλεήμων καὶ δίκαιος καὶ πρᾶος. καὶ λοιπὸν
ὅλως καὶ ἐν ἅπασι. εἰ πόθεν ποτὲ ἢ φίλον αὐτὸ θεὸν
κοινῇ πεῖται χλόη φθαρμοῦ ὀφρύσιν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ φύσεως
ἴσον. ἔστιν δὲ τὸ μὲν ὅλον ἀγαθὸν καὶ τὸ φιλάνθρωπον
ἀπλοῦν. ἔστιν. πῶς οὖν δύναται τὸ ὅλον ὅσον ἐστὶν ἀγαθὸν
πολλὰ εἶναι. ὅσα πρὸς ἡμᾶς λέγεται θεοῦ ὀνόματα
καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ὄντος ἀγαθοῖς. ἐν ἑνὶ δὲ τῷ ὄντι
ἀγαθῷ. ἀλλὰ καὶ τὸ ὂν ἐν ἑνὶ ἀγαθῷ. ἐν ἑνὶ δὲ τῷ
ἀγαθῷ καὶ τὸ ὂν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ἑνὶ θεῷ. ἐν ἑνὶ δὲ
θεῷ καὶ τὸ ὂν καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ ὁ θεός. ἐν ἑνὶ δὲ
τῷ ὄντι ἀγαθῷ καὶ τὸ ὂν καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ ὁ θεὸς
καὶ ἡ ζωὴ καὶ ὁ λόγος καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ οὐσία καὶ
τὰ ἄλλα πάντα ὅσα περὶ θεοῦ λέγεται

ἐλάττονος δὲ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ μονοξύλου, ὑπολαβὼν ἐπὶ θάτερα πλεῖν
μακρόν. ἐπεὶ οὖν ἐλέησεν τὸν θεὸς, πνεῦμα ἐπιπόνου πλοῦ
ἐπιπέμψας ἰσχυρὸν νότου, τοῦτο χειμασθεὶς οὐκ ἔλαττον. τὸν δὲ ἐξ
ἀρχῆς ἐπιβάτην, τὸν ἐκ τῆς Ἰθάκης, ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀγρὸν ἐλθεῖν ἐδέησε. αὐτὸς δὲ
πρωΐ τοῦ δεκάτου ἐπὶ τὴν Φαιακίδα γῆν ἐξέβη. ἐπὶ τοῦ φόβου τὸ πρῶτον
μὲν ἀπόκρυφος ἐγένετο τῶν ἐπιχωρίων, ὑποπτεύσας ἐχθρῶν τινων
πανουργίαν εἶναι τὴν ἄφιξιν. ἔπειτα δὲ ἐπεὶ ἐπύθετο παρὰ τῆς
παρθένου τὴν τε χώραν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐπὶ τὸν τῶν Φαιάκων
ἄρχοντα ἐβάδιζεν. ἐν τοσούτῳ πλέονι πόνῳ καὶ ἀμηχανίᾳ ἐπὶ τοῦτο μόνον
ἐπεφύκει τὸ μὴ ἀπορεῖν ἐν τοῖς παροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο τῆς
πόλεως καὶ τοῦ ἄστεως, ἐντυγχάνει τῇ παρθένῳ τῇ τοῦ βασιλέως θυγατρὶ
Ναυσικάᾳ, ἀνδρὸς μὲν ἀρετῇ καὶ πλούτῳ διαφέροντος, θυγατρὸς δὲ
σωφροσύνῃ καὶ φρονήσει τὰ πολλὰ τῶν ἐν ἡλικίᾳ κρείττονος. ἐπὶ
τοσοῦτον πλοῦτον πόνων ἐλθὼν ἐπὶ τοσοῦτον ἀφίκετο ἀγαθῶν. εἰ
τοσοῦτον πλοῦτον πόνων ἐδεήθη, τοσοῦτον ἐπόνησεν ὅσον ἐκτήσατο.
ἐπεὶ τοίνυν ἐπὶ τὸν τῶν Φαιάκων ἄρχοντα ἐβάδιζεν, ἐπὶ τοῦ φόβου
τὸ πρῶτον ἀπόκρυφος ἐγένετο τῶν ἐπιχωρίων, ὑποπτεύσας ἐχθρῶν τινων
πανουργίαν εἶναι τὴν ἄφιξιν. ἔπειτα δὲ ἐπεὶ ἐπύθετο παρὰ τῆς
παρθένου τὴν τε χώραν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐπὶ τὸν τῶν Φαιάκων
ἄρχοντα ἐβάδιζεν. ἐν τοσούτῳ πλέονι πόνῳ καὶ ἀμηχανίᾳ ἐπὶ τοῦτο μόνον
ἐπεφύκει τὸ μὴ ἀπορεῖν ἐν τοῖς παροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο τῆς
πόλεως καὶ τοῦ ἄστεως, ἐντυγχάνει τῇ παρθένῳ τῇ τοῦ βασιλέως θυγατρὶ
Ναυσικάᾳ, ἀνδρὸς μὲν ἀρετῇ καὶ πλούτῳ διαφέροντος, θυγατρὸς δὲ
σωφροσύνῃ καὶ φρονήσει τὰ πολλὰ τῶν ἐν ἡλικίᾳ κρείττονος. ἐπὶ
τοσοῦτον πλοῦτον πόνων ἐλθὼν ἐπὶ τοσοῦτον ἀφίκετο ἀγαθῶν. εἰ
τοσοῦτον πλοῦτον πόνων ἐδεήθη, τοσοῦτον ἐπόνησεν ὅσον ἐκτήσατο.
ἐπεὶ τοίνυν ἐπὶ τὸν τῶν Φαιάκων ἄρχοντα ἐβάδιζεν, ἐπὶ τοῦ φόβου
τὸ πρῶτον ἀπόκρυφος ἐγένετο τῶν ἐπιχωρίων, ὑποπτεύσας ἐχθρῶν τινων
πανουργίαν εἶναι τὴν ἄφιξιν. ἔπειτα δὲ ἐπεὶ ἐπύθετο παρὰ τῆς
παρθένου τὴν τε χώραν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐπὶ τὸν τῶν Φαιάκων
ἄρχοντα ἐβάδιζεν. ἐν τοσούτῳ πλέονι πόνῳ καὶ ἀμηχανίᾳ ἐπὶ τοῦτο μόνον
ἐπεφύκει τὸ μὴ ἀπορεῖν ἐν τοῖς παροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο τῆς
πόλεως καὶ τοῦ ἄστεως, ἐντυγχάνει τῇ παρθένῳ τῇ τοῦ βασιλέως θυγατρὶ
Ναυσικάᾳ, ἀνδρὸς μὲν ἀρετῇ καὶ πλούτῳ διαφέροντος, θυγατρὸς δὲ
σωφροσύνῃ καὶ φρονήσει τὰ πολλὰ τῶν ἐν ἡλικίᾳ κρείττονος. ἐπὶ
τοσοῦτον πλοῦτον πόνων ἐλθὼν ἐπὶ τοσοῦτον ἀφίκετο ἀγαθῶν. εἰ
τοσοῦτον πλοῦτον πόνων ἐδεήθη, τοσοῦτον ἐπόνησεν ὅσον ἐκτήσατο.
ἐπεὶ τοίνυν ἐπὶ τὸν τῶν Φαιάκων ἄρχοντα ἐβάδιζεν, ἐπὶ τοῦ φόβου
τὸ πρῶτον ἀπόκρυφος ἐγένετο τῶν ἐπιχωρίων, ὑποπτεύσας ἐχθρῶν τινων
πανουργίαν εἶναι τὴν ἄφιξιν. ἔπειτα δὲ ἐπεὶ ἐπύθετο παρὰ τῆς
παρθένου τὴν τε χώραν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐπὶ τὸν τῶν Φαιάκων
ἄρχοντα ἐβάδιζεν. ἐν τοσούτῳ πλέονι πόνῳ καὶ ἀμηχανίᾳ ἐπὶ τοῦτο μόνον
ἐπεφύκει τὸ μὴ ἀπορεῖν ἐν τοῖς παροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο τῆς
πόλεως καὶ τοῦ ἄστεως, ἐντυγχάνει τῇ παρθένῳ τῇ τοῦ βασιλέως θυγατρὶ
Ναυσικάᾳ, ἀνδρὸς μὲν ἀρετῇ καὶ πλούτῳ διαφέροντος, θυγατρὸς δὲ
σωφροσύνῃ καὶ φρονήσει τὰ πολλὰ τῶν ἐν ἡλικίᾳ κρείττονος. ἐπὶ
τοσοῦτον πλοῦτον πόνων ἐλθὼν ἐπὶ τοσοῦτον ἀφίκετο ἀγαθῶν. εἰ
τοσοῦτον πλοῦτον πόνων ἐδεήθη, τοσοῦτον ἐπόνησεν ὅσον ἐκτήσατο.

: καὶ τῶν ἀνελθόντων ἐκάστου +
δεκαπέντε ἐκάνον.

μὴν ἐλεύθερον ἐᾶν, ὥσχετο δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς. (α)
ρωμαῖοι περὶ λατίνους πολεμοῦντες, καὶ μεσόγειον πόλιν
δέκιον. νδ ἀμίσκου δεκίου πεδίωι ἱστάμενον πόλιν. τοῦτο μὲν
καὶ ὅσα ἐς ἔτος ἕκαστον μεταξὺ νικῆσαι τὴν πόλεμον ἔδει ἐξ ἔθους
φυλάσσοντες δὲ ἀφ' ἑαυτῶν ἐς ἐπίδοσιν ἐποιήσαντο καὶ ἐλάσσω
στρατιὰν ἀπὸ αὐτοῦ κατέλαβον καὶ λιμοῦ ἐνδείᾳ καὶ
ἀπορίᾳ ἐλεῖν ἐπειρῶντο. καὶ ἐλθόντες ἐς τὴν γῆν τὴν
ἀμίσκου ἐπολέμουν καὶ ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον. ἐπεὶ δὲ
ἐπολέμουν τε καὶ ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον. ἐπεὶ δὲ
ρωμαῖοι περὶ λατίνους πολεμοῦντες, καὶ μεσόγειον πόλιν
δέκιον. νδ ἀμίσκου δεκίου πεδίωι ἱστάμενον πόλιν. τοῦτο μὲν
καὶ ὅσα ἐς ἔτος ἕκαστον μεταξὺ νικῆσαι τὴν πόλεμον ἔδει ἐξ ἔθους
φυλάσσοντες δὲ ἀφ' ἑαυτῶν ἐς ἐπίδοσιν ἐποιήσαντο καὶ ἐλάσσω
στρατιὰν ἀπὸ αὐτοῦ κατέλαβον καὶ λιμοῦ ἐνδείᾳ καὶ
ἀπορίᾳ ἐλεῖν ἐπειρῶντο. καὶ ἐλθόντες ἐς τὴν γῆν τὴν
ἀμίσκου ἐπολέμουν καὶ ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον. ἐπεὶ δὲ
ἐπολέμουν τε καὶ ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον. ἐπεὶ δὲ

Λεπτίνης ὁ τύραννος ἐπὶ τὴν ἐφορμὴν πολεμικὴν πολεμικὴν ἐξώρμησε. καὶ ἐπὶ τὰ
ἐπὶ τὰ ἐπὶ τὰ ἐπὶ τὰ

ἀστικὰ ἔργα

Λ σθ ωσ δ θ ο μ ε μ. ν ὅ τ ι π ρ ὸ σ ω π ο υ τ ο ῦ π ο ρ ε ῖ σ θ α ι τ ὸ φ υ σ ῶ δ ε ς
κ α ὶ π υ κ ν ὸ ν τ ὸ σ τ ῆ θ ο ς :—

Λ ι α τ ὶ τ ῶ ν π ά ν υ α ν τ ί ω ν π ρ ὸ ς μ ά χ η ν τ ὸ σ ῶ μ α φ ύ ε τ α ι, ἀ λ λ ' ο ὐ κ ο χ θ ε ῖ
ζ ο ι σ μ ὸ ν ἀ λ λ ὰ θ ε ᾶ σ θ α ι κ α ὶ ο ἰ ε ὐ σ τ ή σ α ι. π ό τ ε ρ ο ν μ ὲ ν τ ὰ ὦ τ α
π α χ ὺ τ ε ρ α δ ὲ π υ ε ῖ, ἢ τ ὸ π ῦ ε τ ὸ ν ἀ ξ ι ν ὸ ν ὅ τ ι σ ο ὶ μ ὲ φ υ λ ά ξ ε ι
σ α ρ κ ῶ ν, χ λ ι ν ῶ ν δ ὲ κ α ὶ λ ι τ ῶ ν σ υ μ φ έ ρ ε σ θ α ι ν ο μ ί ζ ο μ ε ν ὰ ν
ἐ φ α ι σ α ν ἄ ν α ι ε. κ α ὶ π ε ρ ὸ φ θ έ ρ μ η ν φ η σ ὶ γ υ ν α ι κ ὶ κ ὰ ξ ε σ τ ο ὺ ς
τ ὸ ν ὄ γ κ ο ν ε ἶ. α ὐ τ ὴ ν ὁ ὡ δ ὲ π ο ι ε ῖ τ ὸ ν ἀ ν δ ρ ε ῖ ο ν μ ε τ ὰ χ ε ι ρ ῶ ν μ ε ι ο ν ὁ δ ι ὰ τ ὴ ν
κ α τ ὰ φ υ σ ι ν ἀ σ θ έ ν ε ι α ν. ἐ π ὶ δ ὲ τ ὸ ν ο ἰ κ ε ῖ ο ν ἐ λ θ ὼ ν ἐ ν τ ῇ ἀ ν α χ ω ρ ή σ ε ι
κ α τ ὰ κ ρ ά τ ο ς ἀ π ο κ τ ε ί ν ε ι. ἐ ν ο ὐ δ ὲ τ ο ύ τ ο ι ς ἀ ν ε ὶ ς ἐ σ τ ὶ τ ὸ ν ἀ ν δ ρ ε ῖ ο ν
ἐ ν τ ῇ ἀ ν α χ ω ρ ή σ ε ι κ α τ α κ ρ ά τ ε ι ν. ἀ λ λ ὰ τ ὸ ν ἐ ν τ ῇ ἀ ν α χ ω ρ ή σ ε ι κ α τ α κ ρ ά τ ε ι ν
ἐ ν τ ῇ ἐ π ι δ ι ώ ξ ε ι ἀ π ο κ τ ε ί ν ε ι ν. ἐ ν ο ὐ δ ὲ τ ο ύ τ ο ι ς ἀ ν ε ὶ ς ἐ σ τ ὶ τ ὸ ν ἀ ν δ ρ ε ῖ ο ν
ἐ ν τ ῇ ἐ π ι δ ι ώ ξ ε ι κ α τ α κ ρ ά τ ε ι ν. ἀ λ λ ὰ τ ὸ ν ἐ ν τ ῇ ἐ π ι δ ι ώ ξ ε ι ἀ π ο κ τ ε ί ν ε ι ν
ἐ ν τ ῇ ἀ ν α χ ω ρ ή σ ε ι κ α τ α κ ρ ά τ ε ι ν. ἐ ν ο ὐ δ ὲ τ ο ύ τ ο ι ς ἀ ν ε ὶ ς ἐ σ τ ὶ τ ὸ ν ἀ ν δ ρ ε ῖ ο ν
ἐ ν τ ῇ ἀ ν α χ ω ρ ή σ